Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 286
Marți 22 Ianuarie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R.P.R.

Pentru o recoltă cît mai bogată de porumb

Vom obține 3.500 kg de porumb boabe la hectar

Nu de mult citind ziarul „Agricultura Nouă" am aflat și noi membrii gospodăriei colective din comuna Romînești, regiunea Ploești despre apelul colectiviștilor din Făcăeni, raionul Fetești adresat tuturor gospodăriilor colective, cooperativelor agricole de producție și întovărășirilor din țară pentru sporirea producției de porumb. Era tocmai în zilele cînd lucram la întocmirea planului de producție pe anul 1957.

Mulți colectiviști au propus pe loc să prevedem în plan obținerea unei producții de 3.500 kg porumb boabe la hectar. Alții însă nu au fost de la început de această părere. E cam mult, au spus ei, să stăm, să mai chibzuim. Și ca buni gospodari, nu ne-am grăbit, ci am chibzuit și am discutat îndelung.

— De ce să rămînem mai prejos decît colectiviștii din Făcăeni? au spus unii. Nu avem oare pricepere în cultivarea porumbului? Asta nu s-ar putea spune. Că, doar porumb se cultivă prin părțile noastre de cînd ne știm. Atunci poate pămîntul nostru nu e îndeajuns de mănos? Nici despre asa ceva nu poate fi vorba. Căci, după cum se știe, dacă-l lucrezi cum scrie la carte, pămîntul îți dă rod bogat. Și propria noastră experiență ne-a dovedit pe deplin acest lucru. În ultimii 3—4 ani — în afară de 1956 cînd vremea a fost nepriielnică — pregătind bine terenul, însămînțînd și îngrijind porumbul așa cum ne învață mama recoltelor bogate, agrotehnica, am scos peste 3.000 kg boabe la hectar. Chiar și în anul trecut am reușit să obținem aproape 2.700 kg porumb boabe la hectar, adică o producție aproape de 2 ori mai mare decît cea dobîndită în sectorul individual.

Aveau dreptate cei care vorbeau așa.

În cele din urmă am hotărît cu toții să ne angajăm pentru a obține o recoltă medie de 3.500 kg porumb boabe la hectar. Sîntem siguri că angajamentul nostru va deveni fapt. Întreaga suprafață ce o vom cultiva cu porumb a fost ogorită din toamnă cu ajutorul tractoarelor de la S.M.T. Bărcănești. La însămînțare, vom folosi numai sămînță hibridă pe care am produs-o în gospodărie prin încrucișarea soiurilor ICAR 54 cu Romînesc de Studina. Semănatul îl vom face pe întreaga suprafață după metoda cuiburilor așezate în pătrat. Atît înainte de însămînțare cît și în timpul vegetației, vom da la cultura porumbului îngrășăminte chimice. Prașile vom da cîte va fi nevoie și în plus vom face și o polenizare suplimentară artificială.

Deosebit de cultura mare noi am rezervat pentru porumb și un lot semincer de 2 ha. Pe această suprafață am planificat să obținem 7.000 kg porumb la hectar.

Tot în vederea obținerii unei cantități mai mari de porumb, vom cultiva această plantă în 1957 pe o suprafață cu 10 ha mai mare decît aceea cultivată în anul trecut.

Noi sîntem convinși că îndeplinindu-ne angajamentul de a obține o recoltă sporită de porumb, vom putea da mai multe cereale la zi-muncă, vom crește mai multe animale, mărindu-ne pe această cale avuția obștească și veniturile bănești și vom da o contribuție mai simțitoare la îmbunătățirea aprovizionării populației de la orașe și a industriei cu produse agricole.

IONIȚĂ PRICOPIE
președinte
PÎRVU SIMA
secretar al org. de bază P.M.R.
MARIN GH. IOAN
brigadier de cîmp

Și noi vom lupta să obținem o recoltă bogată

Prevederile Rezoluției plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956 în care vedem grija permanentă ce ne-o poartă partidul și guvernul pentru continua ridicare a nivelului nostru de trai, ne bucură din toată inima. Socotim că prima noastră îndatorire este de a ajuta cu toate forțele la transpunerea în viață a măsurilor Rezoluției plenarei. De aceea, ne alăturăm și noi inițiativei patriotice a colectiviștilor din Făcăeni, al căror apel l-am citit cu toții de curînd. Sîntem hotărîți să luptăm prin toate mijloacele pentru a obține în anul acesta producții sporite la cereale și îndeosebi la porumb.

Ce-i drept, la porumb, noi ne-am cîștigat și pînă acum o faimă în comună. Anul trecut, de pildă, cu tot timpul nepriielnic noi am cules la hectar recolte medii de peste 2.200 kg boabe.

Bizuindu-ne pe experiența anilor trecuți, socotim că în viitor vom putea obține recolte și mai mari. Așa, de pildă, anul trecut, unul dintre noi și anume N. Neagu, a făcut trei prașile pe jumătate din locul cultivat cu porumb, dînd o dată cu prima prașilă și îngrășăminte chimice. Rezultatul: un spor de cca. 250 kg boabe la ha, față de recolta pe care a cules-o de pe parcela prășită numai de două ori și neîngrășată. Acest exemplu ne arată că stă în puterea noastră să smulgem pămîntului rod tot mai bogat.

Anul acesta, noi vom putea obține producții mai mari de porumb pentru că am arat pămîntul din toamnă și l-am îngrășat bine cu gunoi de grajd. Pe de altă parte vom semăna numai cu mașina folosind sămînța de bună calitate. Lanul îl vom prăși de trei ori și vom da îngrășăminte chimice pe care le putem cumpăra de la cooperativa din comună.

Muncind în felul acesta sîntem siguri că vom avea recolte în jurul a 2.800—3.000 kg porumb boabe la hectar. Aceasta ne va da putința să vindem statului cantități mai mari de porumb, ceea ce va fi și în folosul nostru, căci ne vom alege cu un cîștig frumos și în folosul industriei și al oamenilor muncii de la orașe.

NICOLAE NEAGU
IOAN KOVACS
POP ZAHARIA
AXENTE BORZOȘ
I. NAFTANAILĂ
țărani muncitori cu gospodărie individuală din comuna Boiu raionul Sighișoara.

Sîntem hotărîți să dobîndim o producție sporită de porumb

Anul trecut, direcția agricolă a sfatului popular al regiunii București a organizat „concursul porumbului" la care au luat parte multe gospodării colective, întovărășiri și țărani muncitori cu gospodării individuale. La acest concurs a luat parte și întovărășirea noastră, care a primit premiul al III-lea pentru producția medie de 3.100 kg porumb boabe la hectar, de pe o suprafață de 180 hectare.

De curînd am pășit într-un nou an de muncă, an în care toate cele 139 de familii, intrate în întovărășirea noastră, doresc să obțină rezultate și mai bune. În după-amiaza zilei de 14 ianuarie, cînd în adunarea generală s-a prelucrat planul de producție pe 1957, au fost dezbătute și sarcinile ce ne revin din Hotărîrile plenarei partidului din decembrie 1956, cît și apelul colectiviștilor din Făcăeni, care și-au propus ca anul acesta să sporească producția de porumb la hectar.

Cu prilejul discuțiilor ce au urmat, mai mulți întovărășiți au propus să răspundem colectiviștilor din Făcăeni. Întovărășitul Constantin Speteanu a spus printre altele:

— Propun ca în această ședință să ne luăm angajamentul ca anul acesta să obținem o producție medie de cel puțin 3.200 kg porumb boabe la hectar.

Propunerea tov. Speteanu a fost primită cu bucurie și sprijinită de întreaga adunare.

În cadrul acestei adunări, întovărășirea noastră a lansat și o chemare la întrecere tuturor întovărășirilor agricole din raion, avînd ca obiectiv principal creșterea producției agricole la hectar la porumb cît și la alte culturi, cum sînt: grîul, sfecla de zahăr, tutunul etc.

Pentru a contribui tot mai mult la buna aprovizionare cu produse agricole a oamenilor muncii de la orașe, întovărășirea noastră s-a mai angajat ca în cel mai scurt timp să încheie contract cu unitățile economice ale statului, spre a le vinde anul acesta 40 tone de porumb, 20 tone de grîu, 19 tone de tutun, 170 tone de sfeclă de zahăr, 1.000 kg de floarea-soarelui și 1.000 kg de fasole.

Deosebit de aceasta, fiecare întovărășit în parte s-a angajat să vîndă statului, prin cooperativă, însemnate cantități de porumb și alte produse.

EUGEN STACOV
președintele întovărășirii agricole „I. V. Miciurin" din satul Speteni, comuna Bărcănești, raionul Urziceni

Alte angajamente

Răspunzînd la apelul colectiviștilor din Făcăeni, membrii gospodăriei agricole colective „Steagul Roșu" din comunea Proștea Mare, raionul Mediaș, s-au angajat ca în acest an să cultive porumb pe o suprafață de 60 hectare, față de 54, cît au cultivat anul trecut, iar de pe întreaga suprafață să obțină o recoltă medie de peste 3.000 kg. boabe la hectar.

MIHAI HERBERTH
corespondent

★

Întovărășiții din comuna Eliza Stoenești au hotărît ca în anul acesta să îngrijească astfel cultura de porumb, încît de pe cele 140 ha ce vor fi însămînțate cu această plantă să obțină cîte 3.500 kg. boabe de porumb la hectar.

ANGHEL VASILE
corespondent

24 Ianuarie — o zi însemnată în istoria patriei noastre

Sînt 98 de ani de atunci. Era o zi de iarnă aspră. În capitala Țării Romînești mulțime de oameni, înfruntînd gerul se înșiruiseră dis-de-dimineață de-o parte și de alta a străzii care purta numele de Podul Mogoșoaiei. Cu flori și cu ramuri întîmpina poporul sosirea în București a lui Alexandru Ioan Cuza, domnul Moldovei și Țării Romînești. Către amiază, cînd a apărut caleașca împodobită, uralele nesfîrșite au umplut văzduhul:

— Trăiască Unirea! Trăiască Alexandru Ioan Cuza! — striga poporul.

Cei ce se bucurau de venirea noului domn erau aceiași oameni care, cu două zile înainte, se adunaseră în Dealul Mitropoliei cerînd Sfatului Țării să înscăuneze și în Muntenia același domn pe care îl aleseseră moldovenii: Alexandru Ioan Cuza. Forțați de popor, deputații moșierilor și ai marii burghezii au fost nevoiți să renunțe la alegerea lui Bibescu și să-l pună domn și în Muntenia tot pe colonelul Alexandru Ioan Cuza. Astfel s-a înfăptuit, la 24 ianuarie 1859, un important act în istoria poporului nostru, unirea Moldovei și a Țării Romînești într-un stat național.

Ideea unirii naționale a apărut și s-a dezvoltat la sfîrșitul veacului al XVIII-lea și începutul veacului al XIX-lea o dată cu destrămarea feudalismului și dezvoltarea capitalismului. Masele muncitoare din cele două principate vedeau în unire nu numai o simplă alipire a două teritorii. Ele nădăjduiau că o dată cu acest act se vor înfăptui și alte schimbări în viața lor, cum ar fi de pildă împroprietărirea țăranilor, cerință care nu fusese rezolvată prin revoluția din 1848. Nemaiputînd îndura jugul moșieresc, masele țărănești și masele democratice de la orașe, mica burghezie, meseriașii și intelectualitatea democratică din orașe, au pornit la lupta pentru unire, pentru libertăți democratice și o viață mai bună. Presiunea maselor populare era atît de mare, încît însuși domnitorul Moldovei, Gr. Alex. Ghica, fu nevoit să ceară părerea marilor puteri pentru rezolvarea acestei probleme.

În Divanurile Adhoc — un fel de sfaturi ale țării alcătuite din boieri, dar în care intrau și cîțiva reprezentanți ai țărănimii — de multe ori s-au făcut auzite glasurile celor care susținînd unirea, cereau desființarea clăcii, a impozitelor prea grele, împroprietărirea, etc.

Singura țară care a sprijinit de la început în mod activ acțiunea poporului romîn pentru unire a fost Rusia. În conferințele internaționale, Rusia s-a pronunțat hotărît de partea unirii principatelor, cerînd Angliei, Franței, Turciei și Austriei să nu se opună înfăptuirii acestui act drept. Realizarea unirii, primită cu bucurie de întreg poporul din cele două principate, a fost salutată cu căldură de cercurile democratice din Rusia, în frunte cu Cernișevski și Dobroliubov.

Unirea principatelor n-a dus însă și la înfăptuirea celorlalte cerințe arzătoare ale maselor populare. Clasele exploatatoare au știut să împiedice, după 24 ianuarie 1859, înfăptuirea unor transformări care ar fi trebuit să urmeze actului unirii. Monstruoasa coaliție burghezo-moșierească a continuat și după crearea statului național să împiedice înfăptuirea reformelor democratice, desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice.

Abia după 23 August 1944, poporul muncitor condus de clasa muncitoare și partidul ei de avangardă a dat viață celor mai fierbinți năzuințe ale poporului.

Astăzi, cînd în „Sfatul Țării" noi ne trimitem adevărații reprezentanți ai poporului — nu ca pe vremuri în Divanurile Adhoc — cînd acești reprezentanți luptă pentru înfăptuirea celor mai înaripate vise ale maselor populare, amintirea acestui însemnat eveniment din istoria patriei înseamnă pentru noi un îndemn puternic pentru apărarea independenței naționale și consolidarea cuceririlor democratice dobîndite prin lupte grele de-a lungul anilor, pentru dezvoltarea victoriilor dobîndite pe drumul socialismului, pentru întărirea statului nostru democrat-popular.

3 FEBRUARIE — Se apropie ALEGERILE

O însuflețită chemare spre noi și mărețe realizări

Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare este azi cunoscut cetățenilor din întreaga țară. Posturile noastre de radio l-au transmis încă de sîmbătă seara, iar ziarele de duminică l-au publicat pe prima pagină.

Acest important document a fost primit cu îndreptățită bucurie și mîndrie de întregul nostru popor muncitor. El înfățișează, în pragul noilor alegeri de deputați pentru Marea Adunare Națională, măreţele realizări ale regimului democrat-popular, precum și principalele prevederi ale noului program de înfăptuiri ce vor trebui să fie realizate în perioada pentru care vor primi mandat noii deputați.

Alegătorilor mai vîrstnici din orașe și din sate le-a fost dat pe vremuri să cunoască numeroase „manifeste" și „programe" electorale ale numeroaselor partide și partidulețe reprezentante ale intereselor diferitelor clase exploatatoare. Care partid însă, oricît de mare, de istoric sau de național se intitula el, a putut prezenta alegătorilor înainte de vot mai mult decît promisiuni? Din patru în patru ani și uneori și mai des cetățenii cu drept de vot trebuiau să suporte totuși batjocura campaniilor electorale zgomotoase și a alegerilor. Din patru în patru ani alt partid sau cîte o dată tot același partid (depindea cît de tare organiza alegerile) își asigura libertatea de a dispune de visteria țării și de a-și aduna noi averi de pe urma jafului și a exploatării celor ce munceau. Și din patru în patru ani, țara romînească rămînea și pe mai departe „eminamente agricolă", tributară marilor puteri capitaliste, iar cei ce munceau, cu analfabetismul, șomajul, curbele de sacrificiu, mizeria și cu bolile care firesc însoțeau lipsa de pîine, de adăpost și de îmbrăcăminte.

Acestei situații i s-a pus însă capăt odată cu izgonirea pentru totdeauna de la putere a capitaliștilor și moșierilor și cu instaurarea puterii oamenilor muncii. Au trecut doar zece ani și cîteva luni de la organizarea primelor alegeri democratice și libere. Cîte s-au schimbat în acești zece ani de cînd în forul suprem legiuitor al țării au fost trimiși pentru prima dată reprezentanții celor ce muncesc. Avem azi o industrie puternică, vlăstar al primului nostru cincinal. Față de 1938 producem de peste două ori mai mult cărbune, de patru ori și jumătate mai multă fontă și aproape de trei ori mai mult oțel și laminate. Am construit peste 20 de hidro și termocentrale și nu peste multă vreme marea hidrocentrală de la Bicaz va ajuta ca fața Moldovei să se schimbe și mai mult.

Pe harta țării noastre, pînă nu de mult „eminamente agricolă", au apărut orașe noi. Numai în ultimii patru ani s-au construit peste 100 de fabrici noi iar sute de întreprinderi au fost înzestrate cu utilaj modern. Am înfrînt starea de înapoiere pe care regimul nostru democrat o moștenise de la regimul burghezo-moșieresc. Republica noastră face comerț cu 70 de țări din lume și nu în puține din acestea exportă din mașinile de primă calitate pe care le produc uzinele noastre.

Uzinele noastre! Ce frumos sună aceste cuvinte și cîtă mîndrie exprimă ele! Stăpînii de azi ai acestor uzine i-au ajutat și pe țăranii muncitori să-și făurească o viață nouă. Cu ajutorul clasei muncitoare, țărănimea muncitoare a putut scăpa definitiv de sub jugul exploatării moșierești și a putut ajunge stăpînă pe pămîntul pentru care au pierit luptînd mulți dintre străbunii ei.

Sprijinind țărănimea muncitoare regimul nostru democrat-popular îi pune la îndemînă mijloace pentru a ridica nivelul agriculturii și nivelul ei de trai. Numai în ultimii patru ani au fost puse la îndemîna țărănimii muncitoare circa 10.000 de tractoare, 6.000 semănători, 5.000 secerători, 5.000 batoze și combine și alte unelte agricole. În acești ultimi patru ani, țărănimea muncitoare s-a convins tot mai mult că drumul ei spre bunăstare este drumul pe care i l-a arătat și pe care o călăuzește partidul clasei muncitoare, drumul socialismului. Între 1952 și 1956 s-a dublat numărul întovărășirilor și al gospodăriilor colective. Azi avem raioane întregi cooperativizate și altele pe cale de a fi cooperativizate în curînd în întregime.

În sprijinul țărănimii muncitoare și al întăririi frăției dintre oamenii muncii din uzine și de pe ogoare au venit și noile hotărîri ale Plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956. Desființarea cotelor obligatorii, noua așezare a relațiilor de schimb între oraș și sat vor aduce mari foloase țărănimii. Țărănimea este stimulată să lucreze mai cu spor ogoarele în folosul ei și al întregii țări și să contribuie mai mult la îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii.

Regimul nostru democrat-popular, făurit de clasa muncitoare aliată cu țărănimea muncitoare sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn este tînăr. El a avut și mai are de înfruntat greutăți. În lupta cu aceste greutăți, care nu de puține ori au fost mari, nu s-a scăpat din vedere grija principală, omul cu nevoile sale. Tot ce s-a făurit, tot ce s-a construit, tot ce se înfăptuiește, urmărește să asigure un trai tot mai bun și fericit celor ce muncesc. Mărturie stau asigurarea în fapt atît a marilor drepturi și libertăți prevăzute în Constituția țării, cît și toate mă-

(Continuare în pag. 4)

Cea mai tînără întovărășire din comuna Domnești, regiunea București, a luat ființă zilele trecute, în cinstea alegerilor.

În fotografie: un grup de țărani muncitori, membri ai întovărășirii discută cu însuflețire „Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare, apărut în ziare.

Foto: N. SCARLET

IN DOBROGEA

Tov. Constantin Grigore, președintele gospodăriei colective din comuna Ion Corvin, regiunea Constanța, candidează în circumscripția electorală Băneasa, raionul Adamclisi.

Înconjurat de săteni, candidatul discută probleme legate de alegeri, cît și despre realizările și lipsurile ivite în comună.

Voi vota din toată inima pe candidații F. D. P.

Sînt mai bine de zece ani de cînd au fost alungați de la cîrma țării reprezentanții moșierilor și chiaburilor și au venit oameni ai muncii, legați de popor și hotărîți să servească interesele poporului. În acest răstimp și pentru noi țăranii muncitori a început o viață nouă. Puterea populară ne-a scăpat de moșieri și de exploatarea chiaburilor, ne-a dat pămînt, ajutîndu-ne să ducem o viață liberă și din ce în ce mai îmbelșugată. Cît despre treburile obștești, ele au fost încredințate unor oameni aleși din rîndurile noastre, pe care noi înșine i-am propus să ne reprezinte. Și pot spune că la noi în sat s-au înfăptuit lucruri la care nici nu visam altădată. Să luăm de pildă electrificarea comunei. Cine s-a gîndit pe vremuri la treaba asta? Și acum iată, nu mai există casă în comuna noastră unde să nu licărească becul electric. Și școala nouă ce se ridică în satul Glogoveanu, ca să nu mai străbată copiii cîțiva kilometri pe jos pînă la școala din centrul comunei, tot prin grija deputaților noștri se construiește.

Urmînd îndemnul partidului, împreună cu alți oameni din sat, noi am întemeiat o întovărășire legumicolă. La început, am fost cîteva zeci de familii. Cu timpul însă s-au înscris și altele: în total șaptezeci și două. Am muncit pămîntul în comun cu tractoarele S.M.T.-ului Gorneni după știința cărții și am cules recolte bogate. Anul trecut, de pildă, am strîns 28.000 kg morcovi la ha, peste 20.000 de legături de ceapă la ha și altele. Numai de pe urma morcovilor și a cepei, pe care le-am valorificat prin cooperativă, am realizat un cîștig de aproape 5.000 lei. Acum nu mai locuiesc în podul grajdului, la conacul boieroaicei, la care eram altădată slugă, ci am casă proprie, construită din cărămidă și acoperită cu țiglă. Alți întovărășiți, cum sînt Gheorghe Preda, Iordan Cazacu, Dumitru Georgescu au nu numai case mai bune, dar chiar mobilă nouă și aparate de radio.

Sînt nevoit să mă duc uneori pe la sfatul popular. Mă duc cu dragă inimă, deoarece între noi cetățenii și deputații sfatului există o colaborare foarte strînsă. De multe ori ne cheamă chiar președintele să discutăm împreună cum să rezolvăm unele treburi ale comunei.

Mi-au venit în minte toate aceste fapte pe care le-am povestit mai sus, într-o seară cînd tăifăsuiam împreună cu alți cetățeni la Casa alegătorului din comuna noastră despre alegerile de la 3 februarie. Și n-a fost nici unul dintre cei de față care să nu recunoască că viața nouă și îmbelșugată pe care o trăim azi se datorește grijii partidului și guvernului pentru îmbunătățirea traiului oamenilor muncii. Nu-i de mirare atunci de ce noi sîntem hotărîți să dăm din toată inima votul nostru candidaților Frontului Democrației Populare. Și mai este un motiv. Fiecare dintre noi avem copii cărora le dorim o viață luminoasă și fericită, pe care ne dăm seama că numai o țară socialistă le-o poate asigura.

GHEORGHE OLARU
țăran întovărășit, comuna Cornetu, raionul Domnești

Probleme actuale şi de perspectivă ale folosirii îngrăşămintelor chimice în agricultura R. P. R.*)

Ing. EUGEN ALEXE
locţiitor al ministrului Agriculturii

Folosirea pe scară largă şi în mod raţional a îngrăşămintelor chimice constituie unul din mijloacele cele mai eficace de sporire a producţiei agricole.

Fără o industrie chimică puternică nu se poate realiza creşterea continuă a producţiei la hectar. In Germania, de pildă, în timpul războiului, cînd industria chimică a trebuit să fabrice material de război şi nu a putut produce îngrăşăminte chimice, producţia de grîu la hectar a scăzut vertiginos de la 2200 kg la 1600 kg, deşi celelalte măsuri agrotehnice au fost aplicate în întregime.

Ţările cu consumul cel mai mare de îngrăşămînt la unitatea de suprafaţă sînt şi cele care obţin producţii sporite la hectar. In ceea ce priveşte folosirea îngrăşămintelor chimice, ţara noastră continuă să se situeze printre ultimele. Consumul anual de îngrăşăminte chimice la noi a variat în ultimii ani între 90—150.000 de tone, ceea ce nu acoperă nici măcar 8 la sută din necesar.

Rezultatele experimentale obţinute la noi, în decurs de 25 de ani, pe diferite tipuri de sol şi la diferite culturi, ne arată că prin folosirea îngrăşămintelor chimice se obţin sporuri de producţie care pot ajunge pînă la 50 la sută. Sporul de producţie obţinut este hotărît fără îndoială şi de aplicarea celorlalte măsuri agrotehnice de bază. Prin crearea şi lărgirea sectorului agricol socialist, aplicarea măsurilor agrotehnice de bază se face pe o scară din ce în ce mai mare. Folosirea îngrăşămintelor chimice a rămas însă în urmă.

In ultimii ani s-au înregistrat însemnate succese în sporirea producţiei agricole. Această sporire este limitată totuşi din cauza împuţinării unor elemente nutritive din sol. Ştiinţa ne arată că dintre aceste elemente, acele care se împuţinează mai repede prin cultivarea mai multi ani la rînd a aceluiaşi teren fără a-l îngrăşa sînt sărurile de azot, de fosfor şi de potasiu.

Mijloacele care ne stau la îndemînă pentru combaterea secătuirii solului sînt: aprovizionarea pămîntului cu substanţe organice şi săruri nutritive prin folosirea gunoiului de grajd şi a îngrăşămintelor verzi, îndreptarea reacţiei acide a solurilor din regiunile umede prin aplicarea de amendamente calcare sau îngrăşăminte pe bază de calcar, refacerea rodniciei solurilor pe cale naturală prin cultura de plante leguminoase şi în sfîrşit aplicarea raţională a îngrăşămintelor chimice.

Gunoiul de grajd constituie mijlocul de bază în sporirea rodniciei solului. Cu gunoiul de grajd produs la noi în ţară s-ar putea îngrăşa circa 2 milioane ha anual. Folosirea pe un pămînt bine lucrat a gunoiului de grajd împreună cu îngrăşămintele chimice potrivite asigură maximum de producţie.

Aplicarea cu succes a îngrăşămintelor chimice presupune înainte de toate o cunoaştere temeinică a solului şi a legăturii dintre sol şi plante. In cuprinsul ţării noastre se întîlneşte o mare diversitate de soluri. Caracterizarea acestora în ceea ce priveşte gradul lor de fertilitate şi felul cum reacţionează la îngrăşare s-a făcut în urma unor studii îndelungate întreprinse prin metode pur chimice cît şi prin experimentare în cîmp. Studiile continuă şi vor fi şi mai mult dezvoltate în viitor.

Experienţa primului cincinal ne arată că aplicarea îngrăşămintelor în agricultura ţării noastre a început să se îmbunătăţească. Este interesant de subliniat că această înviorare se constată în regiunile noastre agricole cu un nivel agrotehnic mai ridicat. Astfel, din cantitatea totală de îngrăşăminte minerale aplicate în anul 1956, 77 la sută au fost folosite în următoarele regiuni: Stalin, 14 la sută, Oradea, 13 la suta, Autonomă Maghiară, 12 la sută, Baia Mare, 11 la sută, Cluj 10 la sută, Timişoara, 9 la sută, şi Suceava, 8 la sută. Celelalte 9 regiuni au folosit toate la un loc doar 23 la sută.

In regiunile cu un nivel agrotehnic mai scăzut trebuie să se intensifice în primul rînd munca de ridicare a acestuia — condiţie de bază pentru reuşita folosirii îngrăşămintelor. Trebuie subliniat şi faptul că 90 la sută din întreaga cantitate de îngrăşăminte s-a folosit în trecut la plantele tehnice mai valoroase: sfeclă, tutun, soia, in, cînepă, bumbac, plante de grădinărie etc. şi numai 10 la sută la plantele de mare cultură (grîul şi porumbul).

Avînd în vedere posibilităţile actuale ale industriei noastre de îngrăşăminte chimice, precum şi capacitatea sectorului agricol în ceea ce priveşte depozitarea, manipularea şi mecanizarea încorporării îngrăşămintelor chimice, la sfîrşitul celui de al doilea cincinal se prevede să se ajungă la folosirea a circa 1 milion tone îngrăşăminte chimice.

Suprafaţa totală ocupată de culturile la care urmează să se aplice această cantitate de îngrăşăminte chimice este de circa 8 milioane hectare, adică consumul de îngrăşăminte chimice prevăzut pentru anul 1960 va fi de circa 125 kg la ha, teren cultivabil.

Cu aceste îngrăşăminte şi aplicînd toate celelalte lucrări agrotehnice trebuie să se asigure un spor global de producţie de peste 6.800.000 tone după cum urmează:

Cultura	Suprafaţa ha	Spor de recoltă de realizat în 1960 kg la ha	Spor global de recoltă tone
Porumb	4.000.000	751	3.004.000
Grîu + secară	3.500.000	332	1.162.000
Sfeclă de zahăr	150.000	7.315	1.097.000
Cartofi	225.000	6.960	1.564.000
Total	7.875.000	—	6.827.000

Pentru folosirea cu succes a îngrăşămintelor chimice se impun o serie de măsuri tehnice şi organizatorice în ceea ce priveşte stabilirea regulilor de aplicare a îngrăşămintelor, producerea acestora şi distribuirea lor.

Pornind de la indicaţiile stabilite în urma cercetărilor de pînă acum, fiecare zonă de influenţă caracterizată în general prin aceleaşi însuşiri de climă şi sol trebuie cercetată amănunţit din punct de vedere geomorfologic, hidrologic, pedologic şi agrochimic, întocmindu-se studii, hărţi şi cartograme pentru fiecare unitate administrativă şi de producţie.

Cercetările agrochimice şi experimentările trebuie efectuate în acelaşi timp, în cît mai multe puncte, ele constituind preocupări ale fiecărei unităţi agricole socialiste.

Zonarea producţiei agricole care se va realiza în acest an pînă la nivelul comunelor va da posibilitatea să se stabilească structura culturilor precum şi rotaţiile posibile de realizat în cadrul acestei structuri, ceea ce va duce la posibilitatea întocmirii unui plan de îngrăşare concret, determinat de condiţiile mediului natural şi de planul de cultură.

Avîndu-se în vedere importanţa din ce în ce mai mare care se acordă unităţilor agricole socialiste în ceea ce priveşte autonomia în organizarea producţiei, ele vor trebui să cunoască cît mai exact eficienţa economică a îngrăşămintelor aplicate şi să-şi întocmească planuri de aprovizionare concrete şi economice.

Un factor de mare importanţă în realizarea unor sporuri însemnate de producţie este aprovizionarea la timp a unităţilor cu cantităţile necesare de îngrăşăminte, în aşa fel încît acestea să le poată aplica la timpul potrivit. Avîndu-se în vedere că producţia îngrăşămintelor este continuă, iar transportul lor nu se poate asigura în perioade de timp relativ scurte, corespunzătoare epocilor optime de aplicare, este necesară asigurarea depozitării lor la punctele uşor accesibile atît căilor de comunicaţie principale cît şi unităţilor consumatoare. Este necesar de asemenea ca fabricile de superfosfat să-şi construiască magazii de maturaţie.

Nu ne putem bizui pe o bună reuşită a aplicării îngrăşămintelor fără mecanizarea încorporării acesteia. Nivelul actual al înzestrării agriculturii cu mijloace mecanizate este cu totul necorespunzător şi de aceea este necesar ca o dată cu lărgirea sferei de folosire a îngrăşămintelor să se mărească în mod corespunzător şi înzestrarea cu maşini pentru aplicarea lor.

O sarcină de perspectivă în cercetare şi experimentare este cea a folosirii îngrăşămintelor granulate, lichide şi complexe deoarece acestea sînt mai indicate şi se pot aplica mai lesne cu mijloace mecanizate.

Industriei producătoare de îngrăşăminte îi revin de asemenea sarcini importante şi anume:

— Ingrăşămintele produse trebuie să corespundă cerinţelor imediate ale agriculturii, realizîndu-se sortimentele cerute cel mai mult în producţie.

— Sortimentele fabricate să corespundă stasurilor în ceea ce priveşte concentraţia în substanţa activă şi să fie însoţite de buletine de analiză şi de recomandări de manipulare şi depozitare, pentru a fi uşor identificate.

— Ingrăşămintele fabricate să fie în cea mai mare măsură granulate şi neagromerabile.

— Să se studieze reprofilarea producţiei îngrăşămintelor concentrate cu compoziţie complexă, în vederea reducerii volumului de transport şi a cheltuielilor de depozitare. Preţul de cost al îngrăşămintelor trebuie să fie în general scăzut şi accesibil unităţilor în aşa fel încît sporurile obţinute prin aplicarea lor să fie rentabile, iar unităţile respective să realizeze beneficii mari. Putem da orientativ următoarele preţuri comparative ale îngrăşămintelor faţă de principalele produse agricole. Astfel la noi, preţul unui kilogram de grîu este egal cu preţul a cinci kilograme superfosfat sau a patru kilograme azotat de amoniu. In U.R.S.S., un kilogram de grîu echivalează cu 10 kg superfosfat.

Fără îndoială că la realizarea indicilor arătaţi mai sus se va putea ajunge prin respectarea cu stricteţe a unei agrotehnici corespunzătoare, prin asigurarea agriculturii noastre cu maşinile şi utilajul agricol modern, cu îngrăşămintele chimice şi naturale, precum şi prin formarea de cadre speciale de înaltă calificare, cu ajutorul cărora să se poată trece la organizarea raţională a producţiei noastre agricole.

*) Din referatul ţinut la consfătuirea de la Oraşul Stalin.

—o—

Primele cantităţi de îngrăşăminte chimice pentru acest an

Agricultura a primit primele cantităţi de îngrăşăminte chimice planificate în acest an: peste 8.000 tone îngrăşăminte chimice pentru plantele tehnice, legume, precum şi pentru culturile de grîu care vor necesita îngrăşăminte suplimentare în primăvară.

In acest an, în agricultură sînt folosite cu aproape 30 la sută mai multe îngrăşăminte chimice decît în anul trecut.

Lenin şi ţărănimea muncitoare

— Pe marginea culegerii: V. I. Lenin — Despre alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea —

De la începuturile uriaşei sale activităţi revoluţionare Lenin s-a aplecat cu deosebită grijă şi asupra vieţii şi nevoilor ţărănimii muncitoare. De altfel cea mai veche scriere rămasă de la el poartă titlul „Noi schimbări economice în viaţa ţărănească": ea datează din 1893 şi cuprinde o cercetare amănunţită a stărilor din satul rus, de la sfîrşitul veacului trecut. Un an mai tîrziu, în lucrarea „Ce sînt prietenii poporului" (1894), Lenin ajungea la încheierea că este în interesul atît al muncitorilor cît şi al ţăranilor de a se lega împreună într-o strînsă alianţă revoluţionară, alcătuind astfel o forţă socială de neînfrînt — singura în stare să doboare clasele stăpînitoare, să înlăture cu hotărîre exploatarea omului de către om, să instaureze un adevărat regim democratic popular şi să-şi făurească o viaţă nouă, de belşug şi fericire. Din acei ani şi pînă în pragul morţii sale, marele dascăl al oamenilor muncii a susţinut cu o tărie mereu sporită marea însemnătate a alianţei muncitoreşti-ţărăneşti. Pătruns de ideea că poporul este cel ce făureşte istoria şi cercetînd cu luare aminte acele legi care călăuzesc mersul înainte al societăţii omeneşti, Lenin a arătat calea pe care trebuie să meargă mereu împreună aceste două clase prietene.

In ciuda nenumăratelor răscoale ţărăneşti împotriva exploatării şi asupririi, mulţi oameni politici care se pretindeau socialişti (revizioniştii şi oportuniştii ce conduceau Internaţionala a II-a), susţineau că ţărănimea nu are nici o capacitate revoluţionară. Ei ajungeau la concluzia că alianţa de luptă a clasei muncitoare cu masele muncitoare de la sate nu este nici posibilă, nici necesară. Lenin s-a ridicat însă cu tărie împotriva acestor înşelători ai poporului. El a arătat că ţărănimea este interesată, ca şi muncitorimea, să înlăture prin luptă revoluţionară proprietatea moşierească şi toate rînduielile legate de aceasta, că ea năzuieşte spre cucerirea revoluţionară a aceloraşi transformări democratice, spre care se îndreaptă şi clasa muncitoare în drumul ei spre socialism.

Cu toate acestea, prin însuşi felul ei de viaţă, ţărănimea nu se poate organiza ea singură într-o forţă revoluţionară de sine stătătoare şi eficace. Pentru a-şi scutura jugul de veacuri al asupririi şi mizeriei, ea trebuie să fie sprijinită şi îndrumată. Cine îi va da acest sprijin? Experienţa istorică arată că ţărănimea nu poate aştepta din partea burgheziei nici pămînt, nici libertate. Numai muncitorimea revoluţionară organizată o poate ajuta şi conduce în luptă.

Lenin arată că, pe măsura pătrunderii capitalismului la sate, împotrivirea dintre ţărănimea săracă şi chiaburimea exploatatoare creşte necontenit, ajungînd să fie de neîmpăcat. Pentru a înfrînge duşmanul ridicat chiar din sinul ei, ţărănimea muncitoare are tot interesul să se alăture muncitorimii conştiente şi organizate, a cărei luptă revoluţionară pentru socialism îi va asigura şi ei eliberarea deplină. „Fără alianţa cu muncitorii de la oraşe — scrie Lenin — sărăcimea satelor niciodată nu va scăpa de orice jug, sărăcie şi mizerie; în afară de ei, nimeni nu-i poate ajuta în această direcţie şi pe nimeni nu poate conta..."

Aceste idei ale lui Lenin au luminat calea revoluţiei ruse, ducînd la victoria Marii Revoluţii Socialiste şi au călăuzit, un sfert de veac mai tîrziu, desfăşurarea revoluţiei pe făgaşul socialismului, atît în ţara noastră, cît şi în celelalte ţări de democraţie populară din Europa şi din Asia.

Revoluţia socialistă este o victorie politică a alianţei muncitoreşti-ţărăneşti asupra claselor exploatatoare. Ea deschide porţile construirii socialismului. In perioada de trecere de la capitalism la socialism, alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare constituie principala forţă şi principalul reazim al noii puteri populare în drumul ei spre triumful deplin al socialismului. Acum, unitatea de interese leagă din ce în ce mai strîns ţărănimea muncitoare de clasa muncitoare. Socialismul este singura cale ce îndreaptă masele ţărăneşti pe calea bunei stări şi a belşugului.

Lenin a arătat că în această perioadă alianţa muncitorească-ţărănească trebuie să capete un conţinut economic: legătura economică între sat şi oraş, între industria socialistă şi agricultură. Forma acestei legături o constituie schimbul de mărfuri, în care sînt interesate atît ţărănimea muncitoare, cît şi clasa muncitoare. Această linie leninistă de întărire economică continuă a alianţei muncitoreşti-ţărăneşti a fost urmată an de an de partidul şi guvernul nostru, creîndu-se treptat condiţii din ce în ce mai prielnice, care au putut duce, începînd din anul acesta, la desfiinţarea sistemului de cote obligatorii şi la dezvoltarea schimbului pe baze comerciale, prin achiziţii şi contractări.

In planul său cooperatist, Lenin a arătat necesitatea colectivizării: „Cu mica gospodărie — scria el — nu putem scăpa de mizerie" — căci munca nu este îndeajuns de productivă. „...singura soluţie într-adevăr sigură şi care poate să apropie masa ţăranilor de o viaţă civilizată, să-i pună într-adevăr într-o situaţie egală cu a celorlalţi cetăţeni este lucrarea în comun a pămîntului..."

Totodată Lenin a indicat şi căile de înfăptuire a transformării socialiste a agriculturii. Aceasta nu va fi cu putinţă decît dacă industria va fi în stare să înzestreze agricultura cu maşinile şi mijloacele mecanizate proprii unei producţii pe scară mare; ea nu va fi eficace decît dacă la baza ei va sta mereu principiul liberului consimţămînt şi al convingerii prin propria experienţă.

„Ţăranii trebuie să ştie — scria Lenin acum mai bine de o jumătate de veac — că steagul roşu ridicat la oraşe este steagul luptei pentru revendicările imediate şi vitale nu numai ale muncitorilor industriali şi de la sate, ci şi pentru revendicările milioanelor şi zecilor de milioane de mici agricultori". Miile de tractoare care brăzdează astăzi ogoarele ţării noastre şi succesele, an de an mai mari dobîndite de ţărănimea muncitoare de la noi, care a păşit pe drumul marii gospodării cooperatiste, arată din plin justeţea acestor cuvinte ale marelui dascăl.

Alianţa leninistă a clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, cimentată în focul luptei pentru cucerirea şi consolidarea puterii democrat-populare — putere muncitoresc-ţărănească — a căpătat o puternică temelie economico-politică în ţara noastră. Ea călăuzeşte astăzi lumea muncitoare de la sate pe un drum al belşugului la care înaintaşii ei nici n-au cutezat să viseze.

CORIN GROSU

LA DISPENSARUL COMUNAL

In ţara noastră copiii se bucură de o grijă deosebită din partea statului. In multe comune şi sate au luat fiinţă creşe şi cămine, s-au deschis secţii de pediatrie pe lîngă dispensarele săteşti.

In fotografie: La secţia de pediatrie de pe lîngă dispensarul comunei Orţişoara, raionul Timişoara, copiii sînt consultaţi şi li se aplică tratamente preventive de către un personal bine calificat.

Un cerc agrotehnic cu bună activitate

In cadrul gospodăriei agricole colective „Răsăritul" din comuna Cornăţelu de Jos, raionul Istria, a fost înfiinţat un curs agrotehnic de 3 ani.

La acest curs s-au înscris un număr de 27 de colectivişti. Numărul celor care au participat la fiecare din cele 4 lecţii predate pînă în prezent a fost cu mult mai mare.

Pentru regularitatea cu care participă la cursuri şi felul în care înţeleg să-şi însuşească lecţiile predate se evidenţiază Gheorghe Ene, Ion Zaharia, Ion Badea, Radu Ilie şi alţii.

VASILE NICOLAU
corespondent

Toţi întovărăşiţii învaţă

Intovărăşirea agricolă „23 August" din satul Piscu-Rusului, comuna Dagîţa, raionul Negreşti a luat fiinţă de foarte scurt timp. Membrii ei sînt hotărîţi să muncească cît mai bine pămîntul pentru a putea obţine recolte bogate la hectar.

In acest scop, cei 24 de întovărăşiţi din Piscu-Rusului s-au înscris şi urmează cu toţii la cercul agrozootehnic, care s-a deschis într-o sală a căminului cultural din sat.

Pînă în prezent la acest cerc agrozootehnic au fost ţinute patru lecţii, care au fost ascultate cu un deosebit interes de către cursanţi.

IOAN TRIFAN
corespondent

MASURI BINE VENITE

Intr-o adunare care s-a ţinut cu cîteva zile în urmă la căminul cultural din comuna Berceni, raionul Ploeşti, învăţătorul Gheorghe Dima a arătat celor peste 300 de ţărani muncitori prezenţi însemnătatea măsurilor luate de Plenara C.C. al P.M.R. care a avut loc în zilele de 27—29 decembrie 1956.

Inţeleptele măsuri privind înlocuirea cotelor obligatorii la unele produse agricole prin sistemul contractărilor şi achiziţiilor au fost primite cu adîncă mulţumire de către săteni. Luînd cuvîntul, întovărăşitul Gheorghe Enache a arătat că aceste măsuri sînt bine venite pentru toţi ţăranii muncitori, şi totodată s-a angajat să valorifice prin cooperativă surplusul său de produse. Arătîndu-şi mulţumirea, la fel a vorbit şi întovărăşitul Ştefan Oprea, şi ţăranca muncitoare Ana Muscalu, care şi-a luat angajamentul să popularizeze Rezoluţia plenarei şi să ducă muncă de lămurire cu consătencele ei, pentru ca şi acestea să-şi valorifice produsele prin cooperativă.

Printre cei care au mai luat cuvîntul se numără preşedintele sfatului popular, Constantin Macarie, Ion Bucur şi alţii.

A. SENIATINSCHI
corespondent

Răspuns la întrebările cititorilor

Ce gospodării ţărăneşti sînt scutite de cotele de carne şi lînă

In scrisoarea trimisă redacţiei ziarului nostru, ţăranul muncitor Petre Gologan din comuna Jirov, raionul Strehaia, regiunea Craiova, ne întreabă ce gospodării ţărăneşti sînt scutite de cotele de carne şi lînă, începînd de la 1 ianuarie 1957.

Publicăm ca răspuns rîndurile de mai jos.

Aşa cum a arătat tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej în raportul ţinut la plenara C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956, statul nostru are mari posibilităţi de a asigura formarea fondului central pe alte baze decît prin sistemul de cote obligatorii. De aceea, plenara C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956 a aprobat înlocuirea sistemului de cote obligatorii la majoritatea produselor agricole prin sistemul de contractări şi achiziţii. Ca urmare, începînd de la 1 ianuarie 1957, se desfiinţează cotele obligatorii la grîu, secară, porumb, floarea-soarelui, alte boabe, cartofi, fîn, lapte de vacă şi oaie, la toate categoriile de gospodării agricole. Se menţin — vremelnic — cotele de carne şi lînă.

Avîndu-se în vedere sprijinirea sectorului socialist-cooperatist şi a ţăranilor muncitori cu gospodărie mică, vor fi scutite de cote obligatorii de carne, începînd de la 1 ianuarie 1957, gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producţie, întovărăşirile zootehnice, precum şi ţăranii muncitori care posedă o suprafaţă agricolă sub un hectar şi ale căror venituri principale nu provin din creşterea şi comercializarea animalelor. Pentru celelalte gospodării agricole, cotele obligatorii de carne vor fi menţinute. In vederea extinderii contractărilor, se vor acorda reduceri la cotele de carne gospodăriilor agricole care încheie cu statul contracte de creştere şi îngrăşare a animalelor. Predarea lînei se va face mai departe pe baza cotelor şi preţurilor actuale.

Pentru a stimula contractările şi a înlesni producătorilor agricoli valorificarea mai avantajoasă a întregii producţii de lînă pe calea contractelor, vor fi scutite de cotă unităţile socialiste din agricultură şi gospodăriile ţărăneşti care încheie cu statul contracte de livrare de lînă, în raport cu cantităţile contractate.

Numai în zece zile

In prima decadă a acestei luni, cooperativele săteşti din regiunea Craiova au achiziţionat 78.000 kg porumb, 36.000 kg floarea-soarelui, peste 14.000 kg de grîu precum şi 145.000 de alte produse agricole. Cele mai mari cantităţi au fost achiziţionate de cooperativele săteşti din raioanele Băileşti, Vînju Mare, Caracal şi Calmir.

Numeroşi ţărani muncitori din comunele regiunii Suceava au încheiat contracte pentru a vinde statului în anul acesta însemnate cantităţi de produse animale. In raionul Vatra Dornei, bunăoară, în primele 10 zile ale lunii ianuarie au fost încheiate contracte pentru livrarea a 172.800 de litri de lapte. In acelaşi timp, cele 6 centre de recepţionare şi prelucrare a laptelui au primit de la producătorii contractanţi o cantitate de lapte ce depăşeşte cu 23% cantitatea primită în aceeaşi perioadă a anului trecut.

In întreaga regiune Suceava s-au încheiat contracte cu circa 600 de producători, care vor livra în acest an peste 650.000 litri de lapte.

Piese din MUZEUL ALEGERI de ALTĂDATĂ

TIBIŞIRUL

Cum să nu m-apuce dracii
Cînd mă uit azi la ciomag,
Cum să nu turbez de ciudă
Şi să nu fiu cu arţag?
Mult mă prinde întristarea
Cînd văd scumpul suvenir:
Bîta mea electorală
Şi celebrul tibişir...
Ca prin vis mi-aduc aminte
De acele zile-n care
Ca un zimbru stam la uşa
Secţiunii de votare:
Cine nu vota cu-ai noştri,
Se-nsemna cu tibişir,
Iar eu îl luam în primire
Cu... atingerea la mir!
Fiindcă — de! Pe ici, pe colo,
Găseai cîte-un intrigant
Care intra în cabină
Şi-l vota... pe opozant!

Dar colegul meu de pîndă,
Alde Nae Jurubiţă,
Cum prindea mişcarea asta
Il „ponta" cu-o cruciuliţă.
Cînd să plece opozantul

Il vedeam şi, la moment
Imi ziceam în mine însumi:
Nea Purcică, un client!

Mă dădeam cu el în vorbă
Ca să-i cîştig simpatia:
— Aţi votat? Iar „însemnatul":
— Mi-am făcut eu datoria!
Ziceam: — Naţia romînă
Vă admiră sentimentu' —
Şi în gîndul meu: Purcică,
Şo pă el, că e momentu'...
Iar apoi cu sînge rece
Şi lo-mi... făceam datoria...
Despicîndu-i scăfîrlia!

. . . .

Alea zic şi eu alegeri
Ce-mi rămîn ca suvenir,
Cînd făcea minuni ciomagul
Şi celebrul tibişir!

Stan Purcică
Vechi agent electoral
ţărănist şi liberal
Şi mereu... imparţial.

p. conf. VALERIU FILIMON

— Vă dau fraţilor, vă dau, jur pe ce am mai scump...

...Şi s-a ţinut de cuvînt. Ne-a dat praf în ochi...

Folosirea posibilităților locale — mijloc de dezvoltare economică a gospodăriilor colective

În această perioadă, gospodăriile colective își întocmesc planul de producție și bugetul de venituri și cheltuieli pe anul în curs. Experiența gospodăriilor fruntașe a dovedit că, dacă în planificarea producției se ține seama de posibilitățile de sporire a recoltei la ha, de condițiile cele mai prielnice pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriei, planul de producție constituie un puternic mijloc de mobilizare a colectiviștilor în lupta pentru întărirea și dezvoltarea gospodăriei colective.

Publicăm mai jos cîteva materiale privind condițiile naturale și posibilitățile economice pe care le au și de care trebuie să țină seama la întocmirea planului, gospodăriile colective din raionul Galați.

Mari posibilități de sporire a producției de porumb

Dat fiind că în aceste zile mai toți inginerii și tehnicienii agricoli se află în gospodăriile colective pentru a le ajuta la întocmirea lucrărilor de planificare pe anul acesta, numai întîmplarea — hotărît lucru — m-a ajutat să-l găsesc la birou pe tov. ing. Ioan Panait, șeful secției agricole a raionului Galați. Scopul vizitei mele era acela de a afla ce posibilități au gospodăriile colective din raion de a spori producția de porumb.

Discuția a luat încă de la început forma unui interviu.

— Ce rezultate au dobîndit pînă acum gospodăriile colective în ce privește dezvoltarea culturii porumbului și sporirea producției la hectar la această cultura?

— În gospodăriile colective din raionul nostru, suprafețele ocupate cu porumb au crescut de la an la an, în 1956 ajungînd la 2313 ha. O dată cu aceasta, datorită extinderii mecanizării lucrărilor de pregătire a solului, îngrijirii culturilor, precum și aplicării metodelor agrotehnice pe scară din ce în ce mai largă, a crescut și producția la hectar. Cea mai bună recoltă de porumb în gospodăriile colective s-a obținut în anul 1955: în medie 2050 kg de porumb boabe la hectar. Datorită acelorași factori, anul trecut, cu tot timpul neprielnic, gospodăriile colective au obținut o producție medie pe raion de 1140 kg boabe la hectar, față de 710 kg cît s-a realizat în sectorul individual.

— Mi se pare totuși cam mică producția dobîndită anul trecut. Nu s-ar fi putut obține mai mult?

— Ba da. Însă trebuie să ținem seama de faptul că numai pe o suprafață de 257 ha s-a folosit sămînță hibridă, că nu toate terenurile destinate acestei culturi au fost arate din toamnă, că gunoiul de grajd s-a folosit în foarte mică măsură și că în medie s-au aplicat doar două prașile. Gospodăriile colective care au dat o mai mare atenție agrotehnicii au dobîndit recolte mult mai bogate față de media pe raion. Astfel, colectiviștii din Tulucești au cules în medie la hectar cîte 3100 kg boabe, cei din Tătarca 2812 kg, cei din Șivița 2500 kg etc.

— Au gospodăriile colective posibilități de sporire a producției de porumb în anul acesta?

— Bineînțeles și încă foarte mari. Sporirea producției se poate realiza pe cele două căi îndeobște cunoscute. Adică prin extinderea suprafețelor și prin mărirea recoltei la hectar. În ce privește prima cale, gospodăriile colective și-au propus să cultive în acest an cu 1.104 ha mai mult porumb decît în 1956. Această extindere se va face pe seama terenurilor părăsite de orezăriile care n-au fost rentabile cum este cazul la gospodăriile colective din Independența, Braniștea și Piscu, a terenurilor ocupate de pășuni degradate precum și a suprafețelor cultivate cu plante furajere slab productive.

Și acum, despre cea de-a doua cale. Fără îndoială că, mai ales în condițiile naturale ale raionului nostru, obținerea unor producții mari la hectar nu este posibilă decît prin folosirea unei semințe productive și de calitate superioară și a unui întreg complex de metode agrotehnice. În 1955, gospodăriile colective din comunele Pechea și Vînători au produs sămînță hibridă prin încrucișarea soiurilor I.C.A.R. 54 și Dobrogean, cu care în anul următor au însămînțat o suprafață de 257 ha, obținînd în condiții neprielnice de climă, 2200 și respectiv 2400 kg boabe în medie la hectar, față de 1400 kg la porumbul obișnuit. Anul acesta, întreaga suprafață destinată porumbului în gospodăriile colective va fi însămînțată numai cu sămînță hibridă, ceea ce va duce, desigur, la obținerea unui însemnat spor de recoltă.

— Oare numai simpla folosire a semințelor hibride va asigura recolte sporite?

— Bineînțeles că va fi nevoie și de aplicarea pe scară mai largă decît pînă acum a metodelor agrotehnice avansate. În primul rînd va trebui să ducem o muncă susținută în rîndul colectiviștilor spre a-i convinge să folosească în mai mare măsura gunoiul de grajd și o parte din cele 43.400 kg de îngrășăminte minerale ce li s-au pus la dispoziție, pentru sporirea fertilității terenurilor destinate culturii de porumb. O atenție deosebită va fi necesar să se dea semănatului. Porumbul va trebui semănat în rînduri perfect drepte spre a se da posibilitate să se execute cu ușurință cît mai multe prașile mecanice. Aplicarea polenizării artificiale suplimentare pe suprafețe cît mai mari va contribui de asemenea la sporirea în însemnată măsură a recoltei la hectar.

— Dat fiind că în acest raion verile sînt secetoase și cunoscînd că există multe surse de apă, este posibilă irigarea porumbului?

— Da. În această privință anul trecut am și făcut o experiență pe 10 ha în comuna Piscu. Producția medie: 3.800 kg boabe la ha. Pe unele parcele s-au obținut însă și cîte 6.000 kg. Anul acesta se va cultiva porumb în cultură irigată pe cîteva sute de hectare — îndeosebi în terenurile părăsite de orezării, la gospodăriile colective situate pe malurile Siretului, Brateșului și Prutului.

— Ce măsuri organizatorice s-au luat pentru înfăptuirea acestor planuri?

— Colectivelor de ingineri și tehnicieni agricoli, care ajută pe colectiviști la întocmirea planului de producție și a bugetului de venituri și cheltuieli pe 1957, li s-a trasat ca sarcină să studieze temeinic condițiile naturale și posibilitățile economice reale ale fiecărei gospodării colective și în funcție de acestea, să recomande măsurile cele mai potrivite pentru sporirea producției la porumb. În afară de aceasta, inginerii și tehnicienii de la punctele agricole vor lucra efectiv tot timpul anului în gospodăriile colective. Ei răspund, alături de consiliile de conducere, de îndeplinirea planurilor de producție, sarcina lor principală fiind aceea de a introduce și aplica în gospodării, pe scară cît mai largă, metodele agrotehnice avansate, în așa fel încît să se obțină la toate culturile și îndeosebi la porumb, recolte la hectar cît mai mari.

— Mulțumesc, tovarășe inginer, cam atîta am vrut să aflu.

— Ar mai fi ceva de adăugat, ceva destul de important. Mă refer la chemarea colectiviștilor din Făcăeni-Fetești. După cîte știu eu, colectiviștii de la noi au primit cu deosebit interes această chemare. În interesele pentru recolte cît mai bogate de porumb, iată, deci, încă un factor care va contribui, fără îndoială, la sporirea producției de porumb în gospodăriile colective din raionul nostru.

N. IANCU

Pe scurt

● Gospodăria colectivă din comuna Pechea are astăzi 34 de vaci de lapte Siemmenthal, 225 de porcine din care 53 de scroafe fătătoare, 984 de ovine, 330 de păsări și 102 stupi de albine. Din aceste ferme, gospodăria a realizat anul trecut un venit bănesc de peste 300.000 de lei. În același an, valoarea fondului de bază al gospodăriei s-a ridicat la 826.257 lei.

● Cele 29 de gospodării colective din raion și-au cumpărat pînă acum 12 autocamioane. Gospodăriile colective din Pechea și Cuza Vodă au cîte două autocamioane.

● Anul trecut, colectiviștii din satul Izvoarele au obținut recolte de legume nemaiîntîlnite prin partea locului. Astfel, ei au cules în medie, la hectar, 16.165 kg de ardei, 20.480 kg de morcovi, 24.250 kg de roșii. Recoltele și veniturile mari obținute din cultura legumelor i-au făcut pe colectiviștii din Izvoarele să prevadă în planul de producție pe acest an mărirea grădinii cu încă un hectar.

Un izvor de bogății...

Vorbeau deunăzi niște colectiviști:

— Mare lucru e să ai în folosința ta o baltă! Cu pricepere și hărnicie, poți să scoți din ea venituri cum nici pașa din Vidin nu cred să fi avut.

Aveau dreptate. Ia gîndiți-vă o clipă. Peștele nu cere cine știe cîtă îngrijire. Se prăsește repede. Își caută mîncarea singur și, pînă să bagi de seamă, s-a făcut cît dovlecelul. Iar ca să faci din pește bani, ce-ți trebuie? Să-l prinzi, să-l ambalezi frumos în lăzi — pe soiuri și mărimi — și să-l predai la cooperativă. Cît privește cheltuielile — aproape o nimica toată: un năvod ori două, ceva vîrși, un prostovol și bărci. La urma urmei, pînă-ți încropești o sumă bunicică, poți începe și cu coșuri ori cotețe. Iar pe urmă, n-ai decît să-ți iei și scule mai ca lumea.

În privința stufului, a papurii și a răchitei, treburile-s și mai lesnicioase. Astea cresc „din mila cerului" — cum vine vorba. Nici nu ari, nici nu prășești. Te duci doar cu tîrpanul și le tai. Le faci pe urmă maldări și le cari acasă. Stuful poți să-l valorifici chiar în sat, la cooperativă. Are preț frumos: 3 lei un maldăr. Papura o folosești la împletit papornițe și rogojini. Și ele au preț bun. Iar din răchită, cine-i priceput își scoate niște coșuri de mai mare frumusețea. Și mai e ceva. Avînd răchită, stuf și papură, poți să le dai colectiviștilor de lucru și pe timpul iernii.

D-apoi fermele de păsări și crescătoriile de porci! Pe malul bălții poți trînti o rățărie de mai mare dragul. Apa le priește de minune raţelor. Iar hrana lor nu costă mult. Și-o află singure în mare parte. Ajunge să le mai arunci o mînă — două de grăunțe zilnic. Și faci niște dolofane grase de se bat cumpărătorii pentru dînsele. Cît despre porci — păi unde le priește lor mai bine decît lîngă baltă?...

...care se irosesc...

Toate cele de mai sus le știu de multă vreme și colectiviștii din comuna Braniștea. Doar nu degeaba s-au zbătut ei să obțină aprobarea pentru folosirea celor două bălți aflate în apropiere: Șiretelul și Potcoava. Au bătut cărările Galaților de zeci de ori și președintele gospodăriei — Nicolae F. Lungeanu și socotitorul Alexandru Miță. Nu le-a fost în van umblatul. Căci în februarie 1956, colectiva „Ana Ipătescu" a primit îngăduința mult rîvnită. Mare bucurie pe colectiviști! Și nici nu-i de mirare. Amîndouă bălțile gemeau de pește — crapi de cîte 6—7 kg, știuci la fel — mă rog, doar să vînezi. Ai fi putut să scoți ușor 50 de tone anual. Păi asta-i jucărie?

Ei, dar partea proastă e că peștele nu stă să-l prinzi. Țîșnește ca un fulger și dispare ca năluca. Altfel, l-ar fi prins ei, brăniștenii, singuri — n-aveți grijă. Dar așa?! Au fost — sărmanii! — nevoiți să angajeze o brigadă de pescari tulceni, care să facă treaba pentru ei. Și cum pescarii nu s-au învoit să le lucreze gratuit, colectiviștii au fost nevoiți să le plătească cîte 2,50 lei la fiecare kg. de pește prins. Adăugați acum încă un leu la kg. pentru transportul peștelui la cooperativă — și veți înțelege una dintre cauzele pentru care colectiva din comuna Braniștea n-a împărțit decît 1,50 lei la ziua-muncă.

Sînteți curioși cumva să știți ce-i cu răchita, papura și stuful? Ce să fie? Se găsesc cît lumea. Numai din balta Mălina s-ar putea tăia în fiecare an aproape 60—70.000 de maldări. Și cam tot așa stau lucrurile și cu Brateșul. Se vede treaba, însă, că colectiviștii din Șendreni, Cișmele, Tulucești, Cogălniceanu și Smîrdanu nu prea au nevoie de parale. Altfel n-ar îngădui ei nici în ruptul capului să li se sufle de sub nas asemenea izvor de bogăție de către oamenii din Suraia și din alte sate așezate la 100 și mai mulți de kilometri.

Nici cu rațele nu stăm mai bine. Doar colectiviștii din comuna Vînători au încercat ceva. Un început promițător, ce-i drept, dar prea modest. Cu 2—300 de rațe nu faci cine știe ce. Ca să obții venituri mari, îți trebuie mai multă îndrăzneală. Bineînțeles, de inițiative cum au fost ale colectiviștilor din Frumușița și din Ijdileni să te ferești ca de păcat. Să nu le dai, de pildă, rațelor un car de pește dintr-odată — sub cuvînt că le hrănești cu proteină — că se intoxică orătăniile și le îngropi ca cei din Frumușița. Nici să nu închizi bobocii săptămîni la rînd în încăperi întunecoase și cimentuite, că se prăpădesc ca cei ai ijdilenilor. Și atunci degeaba ai mai invoca puțina rentabilitate a acestei ramuri de producție, refuzînd să mai prevezi în planul de producție măsuri de dezvoltarea fermelor de păsări. Vina n-ar fi nicidecum a rațelor, ci chiar a ta.

...și n-ar trebui

Bălțile sînt un izvor neprețuit de bogății. Culege-le. Cu cheltuieli puține, cu pricepere și hărnicie, poți să scoți din bălți venituri însemnate. Pentru ce să-ți scape printre degete?

NICOLAE COMANICI

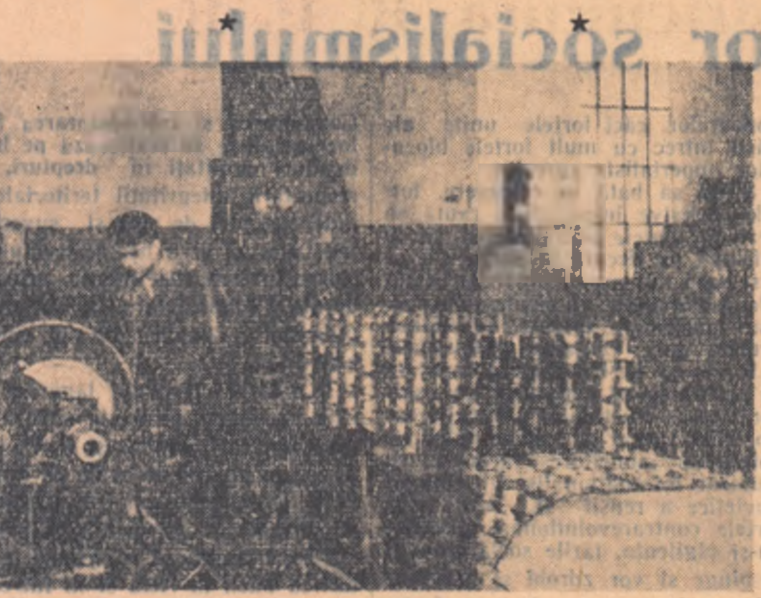
Toată atenția reparării utilajului agricol

S.M.T. Turnișor a terminat reparațiile de iarnă

Organizînd lucrările de reparații după metoda pe ansamble, recondiționînd în atelierul propriu numeroase repere și intensificînd întrecerea socialistă în cinstea alegerilor de la 3 februarie, mecanizatorii de la S.M.T. Turnișor au terminat încă de acum o săptămînă reparația parcului de tractoare și mașini agricole (49 tractoare, 50 de pluguri, 20 semănători, 9 discuitoare, 13 cultivatoare, 41 grape stelate și toate anexele de exploatare).

Prin dezvoltarea mișcării de inovații s-a mărit în mod simțitor productivitatea muncii, realizîndu-se numai la lucrările de reparații economii în valoare de peste 300 mii lei.

I. ALEXANDRU

Muncitorii de la centrul mecanic Oradea, prin producerea și recondiționarea unor piese, contribuie la reducerea prețului de cost al reparațiilor în unitățile agricole de stat din raza de activitate. Printre altele, aici se rectifică arbori-motor și se confecționează lagăre pentru puternicele tractoare „Stalineț".

În fotografie: îl vedem pe tov. Zoltan Orban, de la secția strungărie, care își depășește zilnic norma de lucru cu 50 la sută.

Mai multă atenție din partea bazei de aprovizionare

La stațiunea de mașini și tractoare Valea lui Mihai — regiunea Oradea, repararea utilajului agricol este în plină desfășurare.

Prin munca plină de însuflețire a mecanizatorilor, pînă zilele trecute au și fost reparate 12 tractoare și 6 motoare, 16 pluguri, 8 semănători, 20 de grape și 5 cultivatoare.

Trebuie subliniat totuși, că de la începutul lucrărilor de reparații pînă în prezent, s-ar fi putut dobîndi mult mai bune rezultate dacă baza de aprovizionare nr. 13 Oradea ne-ar livra o serie de repere ce ne lipsesc în momentul de față — ca de exemplu: carcasa cutiei de viteză, carcasa punții din spate, carcasa transmisiei finale, ambreiajul la motorașul de pornire, cadru de cărucior, role de la tractorul K.D.-35 etc.

Este necesar ca în cel mai scurt timp serviciul regional S.M.T. Oradea și baza de aprovizionare nr. 13 să ne ajute, — punîndu-se la dispoziție piesele de schimb și materialele de care avem nevoie, pentru a putea să ne pregătim din timp utilajul cu care vom lucra în acest an.

RUDOLF KELLER
corespondent

Zoresc pregătirea uneltelor agricole

Hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956 i-au însuflețit pe membrii gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie" din comuna Codlea, regiunea Stalin, să muncească astfel în noul an, încît să obțină rezultate tot mai bune în toate ramurile de producție.

Hotărîți să traducă în viață sarcinile ce le stau în față, ei au început intense pregătiri în vederea executării muncilor agricole din primăvara acestui an, la timp și potrivit cerințelor agrotehnice.

O preocupare de seamă pentru colectiviști în aceste zile este și pregătirea utilajului agricol necesar arăturilor și însămînțărilor. Muncind cu însuflețire în atelierele de fierărie și rotărie ale gospodăriei, harnicii colectiviști au reușit ca pînă la 20 ianuarie să revizuiască și să repare peste 76 la sută din uneltele agricole.

Fruntași în această muncă sînt colectiviștii Ioan Gripis, Alexandru Crizbășeanu, Franti Iosef, Nicolaie Centui și alții.

N. SECELEANU
corespondent

De ce nu se organizează munca la reparații în acord?

— Cum stăm cu reparațiile? Binișor! Pînă acum am reparat 16 tractoare din cele 58, 30 de pluguri din 64, 12 semănători din 22, toate cele 20 de cultivatoare precum și alt utilaj, îmi spunea deunăzi tov. ing. Alexandru Boboc, mecanicul șef al S.M.T.-ului Radomirești, din regiunea Pitești.

Lucrurile însă nu stau chiar așa. Din cele 16 tractoare așa zise reparate, doar zece tractoare I.A.R cărora li s-au făcut îngrijirile tehnice nr. 3 și 4 au fost recepționate. Și chiar și acestea mai prezintă încă destule lipsuri, cum ar fi: cabine, cîrlige de tracțiune, capote, instalație electrică. Cu lipsuri mari au fost declarate ca reparate și numeroase cultivatoare, discuitoare, pluguri etc.

Rămînerea în urmă a reparațiilor la S.M.T. Radomirești se datorește în bună măsură faptului că ele se execută după învechita metodă a echipelor.

Ceea ce este însă mai grav, este că aici nu se aplică munca în acord la reparații. Este știut că lucrînd în acord, mecanizatorii sînt stimulați să execute lucrările într-un timp mai scurt, prin aceasta sporindu-și simțitor cîștigul. De acest adevăr elementar la S.M.T. Radomirești nu s-a ținut seama însă. Tovarășii din conducerea sectorului mecanic explică neaplicarea riguroasă a acordului la reparații, prin faptul că normatorul stațiunii, tov. Vasile Babadag, este nou în muncă și nu are încă destulă experiență. Fără îndoială că aceasta constituie o greutate. Dar nicidecum una de neînvins. Conducerea stațiunii — în cazul de față tov. ing. Boboc — nu a făcut însă nimic (așa după cum singur recunoaște) pentru a-l instrui pe noul normator asupra modului cum să-și ducă munca. De altfel, în loc să fie îndrumat să se documenteze serios asupra sarcinilor ce-i revin, sau să fie trimis pentru schimb de experiență într-o altă stațiune, unde acordul se aplică așa cum trebuie, sau chiar la centrul mecanic Roșiori, normatorului i se dau altfel de treburi: să înregistreze prezența muncitorilor la lucru, să înregistreze materialele, carburanții și lubrifianții consumați pentru rodaj și spălatul pieselor etc. Normatorul, în loc să urmărească în permanență desfășurarea procesului de reparații făcînd cronometrări, pe care să le înregistreze, seara, înainte de terminarea lucrului, „dă o raită" pe la diversele posturi de lucru și trece în fișe tot ce i se spune că s-a lucrat în ziua respectivă. Iată dar cum se aplică acordul la lucrările de reparații în S.M.T. Radomirești.

Întrebîndu-l pe tov. Babadag, cîte bonuri de lucru a emis pentru ziua respectivă, acesta mi-a răspuns:

— Trei bonuri am dat pe ziua de azi, tovarășilor Constantin Staicea ce lucrează la diferențiale, Ilie Dumitrașcu de la pompele de injecție și Dinu Radu care repară chiulasele.

În rest, la montaj, demontaj, strungărie, tinichigerie, sudură, tîmplărie etc., adică tocmai acolo unde munca în acord se poate aplica mai lesne, nu s-au emis bonuri de lucru. În această situație nu este de mirare că treburile se tărăgănează iar reparațiile se desfășoară cu viteza... melcului.

Neaplicarea acordului la lucrările de reparații în S.M.T. Radomirești oglindește slaba preocupare a conducerii stațiunii față de importanta problemă a reparațiilor.

La această stațiune sînt posibilități pentru îmbunătățirea și accelerarea ritmului lucrărilor. Cea mai urgentă sarcină pentru aceasta este de a se trece la aplicarea acordului în toate atelierele și la toate operațiile. Numai în felul acesta se va putea recupera timpul pierdut și se vor asigura mecanizatorilor condiții de lucru care să-i stimuleze a termina grabnic reparațiile de iarnă.

I. LESEANU

Să pregătim din timp campania de incubație artificială în Gostat

În fiecare an, începînd cu lunile ianuarie și februarie, în gospodăriile agricole de stat intră în funcțiune stațiunile de incubație.

Pentru ca activitatea acestora să se desfășoare în bune condiții, este necesar ca incubatoarele să fie pregătite din timp, iar personalul de deservire să fie bine instruit. În acest sens, trebuie reparate clădirile, mobilierul și aparatele și executate dezinfecțiile indicate de instrucțiunile sanitar-veterinare; de asemenea, aparatura care eventual s-a degradat în timpul sezonului, ca termometre cu cot, termometre de cameră, capsule termostatice etc. trebuie verificată și completată.

Acolo unde stațiunile de incubație ale unor gospodării, ca cea din Bucium, regiunea Iași, Gearmata, regiunea Timișoara, Săftica, regiunea București, și-au calificat și format suficient personal de deservire, activitatea lor a fost încununată de succes, pe de o parte, iar pe de altă parte, cîștigul bănesc lunar al muncitorilor s-a ridicat între 900—1200 lei lunar. Au fost și unele gospodării de stat care în anul trecut n-au dat importanță pregătirii stațiunilor de incubație și calificării personalului. Exemplu în această privință l-au dat gospodăriile din Roșeți, Mogoșoaia, Afumați, Pantelimon și altele din regiunea București. Rezultatele slabe obținute de acestea se datoresc în cea mai mare măsură faptului că procesul de incubație, care necesită o supraveghere atentă, a fost lăsat pe mîna unor oameni necalificați.

Pentru ca acțiunea de incubație artificială să se desfășoare cît mai bine, conducătorii stațiunilor de incubație vor trebui să controleze în fiecare gospodărie agricolă de stat care va livra ouă felul cum sînt îngrijite și furajate păsările ouătoare, cum se recoltează, păstrează și ambalează ouăle destinate stațiunilor. Este necesar ca în fiecare G.A.S. care livrează ouă pentru incubație să se execute operația de hemoglutinare pentru depistarea tifozei aviare la găini. Dacă această operație tehnică nu este respectată, ouăle vor fi infectate, puii vor fi bolnavi și, ca urmare, se vor produce pierderi mari prin mortalitate la tineret.

Aplicîndu-se întocmai aceste recomandări, stațiunile de incubație din G.A.S.-uri vor putea realiza în acest an sarcinile ce le stau în față de a produce cît mai mulți pui și boboci, la un preț de cost tot mai scăzut.

Dr. D. LAZĂR
din Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat

2.906 litri lapte de la fiecare vacă furajată

La începutul anului trecut, muncitorii și tehnicienii din sectorul zootehnic de la G.A.S. Reghin au chemat la întrecere socialistă, pentru realizarea și depășirea planului de producție la lapte de vacă pe anul 1956, toate gospodăriile agricole de stat din Regiunea Autonomă Maghiară. Cu acest prilej, gospodăria s-a angajat să depășească cu 17.000 litri producția anuală de lapte planificată pe gospodărie.

Printr-o bună organizare a muncii în sectorul creșterii vacilor de lapte și prin aplicarea unor metode zootehnice înaintate, G.A.S. Reghin și-a îndeplinit încă de la 11 noiembrie 1956 planul anual de producție la lapte de vacă. Astfel, pînă la sfîrșitul anului a livrat statului peste plan 82.792 litri lapte. Creșterea productivității muncii s-a răsfrînt și asupra cîștigurilor muncitorilor. Bunăoară, îngrijitorul Iosif Tonecanu a primit pe luna decembrie 1.438 lei, în afară de o însemnată cantitate de lapte, primită sub formă de premiu în natură. Cîștiguri frumoase au realizat și mulgătorii Petru Cornea, Alexandru Orban, Gheorghe Csaki, precum și maiștrii zootehnici Dumitru Tancu și Richard Wellman, care de asemenea s-au evidențiat în muncă.

Pentru depășirea planului la producția de lapte și produși, îngrijitorii fruntași vor mai primi zilele acestea și premii în bani în valoare de 2.500 pînă la 4.500 lei fiecare.

ALEXANDRU MUNTEANU
corespondent

Notă

Nici ochilor nu le vine să creadă...

De cîteva minute, priveam într-una clădirea din fața-mi. Nu știam precis ce întrebuințare avea. După înfățișare, părea a fi un șopron pentru lemne. Dar nici pentru adăpostitul lemnelor nu era bun. Prin acoperișul pestrițat de șindrilă, făcut de pe timpul nu știu cui, ploaia și zăpada puteau intra în voie. Priveam și nu mă dumiream de loc. Vream tocmai să plec, cînd cineva din spate intră în vorbă:

— Așa-i că-i greu să dai de rostul acestei maghernițe?

— Da, zic eu, cam încurcat de neașteptata intervenție.

— Apoi, nu vă mai frămîntați mintea degeaba, că tot n-o să aflați. Am să vă scot eu din încurcătură.

După ce își aprinse o țigară și trase cu poftă din ea cîteva fumuri, necunoscutul zise:

— Asta-i stațiunea noastră de montă din comuna Cîmpineanca. Nu credeți?

Și văzîndu-mi mirarea ce se așternuse pe față, deschise ușa de la intrare. Înăuntru, 5 tauri de rasă Schwitz și un armăsar, încovoiați de spate, cu coastele înșirate în josul spinării, întocmai ca niște zăbrele de la ferestri, se uitau întrebător la noi. Toată tinerețea și vigoarea lor de altădată dispăruseră.

Priveam interiorul grajdului, care nu era mai arătării decît exteriorul. Tavanul, făcut cîndva din scînduri, căzuse pe jumătate. Prin acoperiș, se vedea afară cum norii plumburii goneau într-una pe bolta întunecată a cerului. Prin găurile pereților vîntul își băga botul din cînd în cînd un vîer năbădăios...

Mîhnit de cele văzute, am dat să plec, cînd, deodată, pe ușa așa-zisului grajd, a apărut administratorul zoopastoral, Nicolae Dumitrașcu. L-am întrebat, după cum era și firesc, de ce la grajdul comunal nu s-au făcut pînă acum reparațiile necesare.

— Reparații? făcu el, mirat de întrebarea ce i-o pusesem. Doar nu-i stricat. Apoi începu să-mi explice mai pe larg.

— Vedeți dumneavoastră, animalele nu-s ca omul, să le trebuiască o casă călduroasă. Ele și așa au căldură prea mare și, dacă s-ar încălzi și mai mult, s-ar îmbolnăvi, s-ar sufoca. Iaca, de aceea noi nu astupăm găurile din pereți și acoperiș, pentru ca reproducătorii să aibă aer și răcoare din belșug.

*

Cînd se sfîrși discuția între mine și administrator, era trecut de ora prînzului. Voiam să văd însă cam cu ce obișnuiesc să se ospăteze „martirii" din grajdul comunal. Tîrziu de tot, un bătrînel, cu cîteva fire de dughie sub braț se apropie de spatele grajdului, lăsîndu-le jos, după care se îndepărtă. Peste cîteva minute, bătrînul apăru din nou. De data asta, cu un braț de trifoi. Atît dughia, cît și trifoiul erau mucegăite. Bătrînul nostru, după ce le amestecă bine, le duse în iesla reproducătorilor, dîndu-le să mănînce. Intrai în vorbă cu el.

— Alte furaje mai bune nu aveți?

— Astea sînt; altele n-avem. Sînt stricate. Clăile de furaje au fost prost construite. Trece apa prin ele ca prin sită.

Deci, așa stau lucrurile. Și toate lipsurile constatate sînt cunoscute de sfatul popular al comunei Cîmpineanca. Numai că se închide ochii. Oare aceeași atitudine de nepăsare va manifesta și secția agricolă a raionului Focșani?

GH. ROȘU

Întovărășirea zootehnică din Marga

Pe la începutul lunii mai din anul trecut, 34 de crescători de oi din comuna Marga, raionul Caransebeș, și-au adunat la un loc cele 316 oi, alcătuind o întovărășire zootehnică.

Această întovărășire, în care au intrat oameni harnici și pricepuți în meseria oieritului, a devenit o întovărășire model. Hrănind și îngrijind oile rațional, întovărășiții au obținut în medie cîte 4 kg. de lînă de la fiecare oaie furajată și o producție de lapte sporită din primăvară pînă toamna tîrziu. Ca urmare, fiecare membru al întovărășirii zootehnice a primit, în afară de lînă, cîte 6 kg de brînză de cap de oaie. Pentru anul în curs, întovărășiții și-au propus să mărească numărul oilor, în care scop vor începe în curînd construirea unui saivan modern.

Rezultatele dobîndite de întovărășiții din Marga au făcut ca mulți țărani muncitori din comunele vecine să viziteze această întovărășire. Oaspeții au fost întîmpinați cu multă căldură de către gazde. Baciul turmei, Nicolae Srozov, le-a explicat pe larg cum este organizată munca în întovărășire, cum sînt îngrijite și hrănite oile etc.

HAMAT VICHENȚIE
corespondent

Sub semnul unității crescînde a țărilor socialismului

Fără îndoială că principalul eveniment internațional al săptămînii care s-a scurs rămîne încheierea cu deplin succes a tratativelor dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze. Documentul comun, de mare importanță, semnat la încheierea tratativelor, oglindește pe deplin nu numai rodnicia tratativelor ci și puternica prietenie care unește marile popoare ale Uniunii Sovietice și Chinei Populare.

Declarația comună sovieto-chineză semnată la Moscova vine într-un moment cînd situația internațională, datorită uneltirilor cercurilor agresive imperialiste, cunoaște din nou momente critice. Ea vine să confirme poziția de neclintit a țărilor socialiste și unitatea lor de nezdruncinat în lupta pentru apărarea păcii.

Țări socialiste, legate prin relații de prietenie și colaborare, U.R.S.S. și R. P. Chineză au întru totul aceleași păreri despre situația internațională actuală. Cele două state condamnă cu hotărîre acțiunile agresive și de subminare pe care imperialiștii le desfășoară în toate părțile lumii. Guvernele U.R.S.S. și R. P. Chineze se ridică astfel cu hotărîre împotriva așa numitei „doctrine" Eisenhower, a politicii S.U.A. de subjugare a țărilor independente din Orientul Apropiat și Mijlociu. Este neîndoielnic, că popoarele lumii vor aproba cu căldură hotărîrea guvernelor U.R.S.S. și R. P. Chineze de a lupta împotriva colonialismului, politică pe care imperialiștii o duc în Asia, Africa și America Latină.

Declarația comună chino-sovietică dezvăluie și măretele perspective ale luptei popoarelor pentru pace, libertate și independență. Victoria nu poate fi decît de partea popoarelor, căci forțele unite ale păcii întrec cu mult forțele blocurilor imperialiste agresive.

Silite să bată în retragere, forțele agresive imperialiste caută să dezbine statele socialiste și să le înfrîngă pe fiecare în parte. Cu acest scop mîrșav au provocat cercurile imperialiste și elementele contrarevoluționare ungare, rebeliunea armată din Ungaria. Guvernele U.R.S.S. și R. P. Chineze constată cu satisfacție că poporul ungar, sub conducerea Partidului Muncitoresc Socialist Ungar și a guvernului revoluționar muncitoresc țărănesc, cu ajutorul internaționalist al Uniunii Sovietice a reușit să zdrobească forțele contrarevoluționare. Întărindu-și vigilența, țările socialiste vor respinge și vor zdrobi și în viitor orice acțiune provocatoare a forțelor imperialiste agresive.

Guvernele celor două mari puteri socialiste au confirmat din nou hotărîrea lor de a întări cauza păcii și a securității popoarelor. Ele se pronunță din nou pentru lichidarea blocurilor militare și înlocuirea lor cu un sistem de securitate și pace colectivă în Europa ca și în Asia. U.R.S.S. și R. P. Chineză vor lupta și în viitor pentru realizarea unui acord internațional în problema dezarmării și pentru rezolvarea pe calea tratativelor a unor probleme importante cum sînt unificarea pe bază pașnică și democratică a Germaniei, Coreei și Vietnamului.

Pentru înfăptuirea acestui măreț program de întărire a păcii, este necesară strîngerea și întărirea unității dintre toate țările socialiste. Declarația exprimă hotărîrea guvernelor U.R.S.S. și R. P. Chineze de a contribui cu toate forțele și cu toate mijloacele la strîngerea și întărirea unității țărilor socialiste. Colaborarea și întrajutorarea țărilor socialiste se realizează pe baza deplinei egalități în drepturi, a respectării integrității teritoriale, a independenței de stat și suveranității precum și a neamestecului reciproc în treburile interne, principii de altfel reafirmate și în Declarația guvernului sovietic din 30 octombrie 1956.

În cadrul mărețului lagăr al țărilor socialiste, prietenia strînsă între Uniunea Sovietică și R. P. Chineză are un rol deosebit de important. Evenimentele internaționale au dovedit cu prisosință că prietenia sovieto-chineză contribuie la întărirea păcii în Asia și în întreaga lume.

Popoarele țărilor socialiste și forțele democratice din întreaga lume au primit cu bucurie vestea despre succesul și roadele tratativelor dintre guvernul U.R.S.S. și delegația guvernamentală a R. P. Chineze. Cercurile imperialiste nu-și ascund dezamăgirea și supărarea. S-a adeverit încă o dată că planurile lor de scindare a unității țărilor socialiste sînt condamnate la înfrîngere sigură. Unitatea nezdruncinată dintre toate țările lagărului socialist este o puternică chezășie pentru menținerea și întărirea cauzei păcii în întreaga lume.

Israelul trebuie să-și evacueze trupele de pe teritoriul egiptean cotropit!

În Orientul Apropiat și Mijlociu, Anglia, Franța și S.U.A. continuă uneltirile lor împotriva independenței și integrității teritoriale a țărilor arabe. Cercurile conducătoare din statul Israel se numără printre principalele unelte ale imperialiștilor în această parte a lumii. După cum se știe, Israelul, alături de Anglia și Franța, a participat la agresiunea rușinoasă împotriva Egiptului. În prezent după înfrîngerea acestei agresiuni, guvernanții Israelului se străduiesc să răpească Egiptului măcar o parte din teritoriul cotropit.

Adunarea generală a O.N.U. a obligat Israelul să-și retragă trupele de pe întreg teritoriul egiptean cotropit. Neluînd în seamă această hotărîre a O.N.U., autoritățile israeliene refuză pînă în prezent să-și retragă trupele de pe teritoriile egiptene Gaza și Akaba. Ba mai mult, primul ministru al Israelului are pretenția că Gaza și Akaba nu trebuie să revină niciodată republicii egiptene.

La cererea Egiptului, Adunarea Generală a O.N.U. a discutat problema retragerii neîntîrziate a trupelor israeliene de pe teritoriul egiptean. 25 de state din Asia și Africa au înaintat un proiect de rezoluție în care își exprimă regretul și îngrijorarea pentru atitudinea Israelului și propun secretarului general al O.N.U. să raporteze în cinci zile despre retragerea în termen a trupelor israeliene. Adunarea Generală a aprobat acest proiect de rezoluție cu 74 de voturi contra două. Delegații U.R.S.S., Siriei și altor țări au arătat în cuvîntul lor că Israelul îndrăznește să nesocotească hotărîrea O.N.U. numai fiindcă se bucură de sprijinul unor puteri occidentale. Și într-adevăr, S.U.A., Anglia și alte puteri fac tot posibilul pentru a lovi în interesele naționale ale Egiptului. În acest scop, delegația S.U.A. la O.N.U. propune acum ca teritoriile egiptene Gaza și Akaba să fie ocupate pe un termen îndelungat de trupele polițienești ale O.N.U. Din Washington, Londra și Paris sosesc noi știri despre intențiile S.U.A., Angliei și Franței de a răpi într-un fel Egiptului diferite teritorii și îndeosebi Canalul de Suez.

Popoarele arabe și întreaga opinie publică mondială urmăresc cu vigilență noile uneltiri ale puterilor occidentale în această regiune și luptă pentru zădărnicirea lor.

Știri agricole de peste hotare

În R. P. Albania s-a organizat o conferință în problema culturii porumbului

Ministerul Agriculturii din R.P. Albania, a organizat la Institutul agricol superior din Tirana o conferință în problema culturii porumbului, la care au participat directori și agronomi din gospodăriile agricole de stat, directori din S.M.T. și lucrători din minister.

La conferință au participat de asemenea, Gogo Nushi, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Albania și M. Cíamo, ministrul agriculturii.

În cursul acestei conferințe, dr. D. S. Filiev, membru corespondent al Academiei agricole „Lenin", din U.R.S.S. a făcut o expunere cu privire la cultura porumbului. Conferința a discutat de asemenea, despre selecționarea semințelor cu ajutorul hibridizării, mecanizarea diferitelor lucrări la porumb, însilozarea furajelor etc.

Partidul comunist italian luptă pentru o reformă agrară democrată

Zilele acestea s-au încheiat la Roma lucrările plenarei C.C. al Partidului Comunist Italian. Primul punct de pe ordinea de zi a fost problema „Situația în domeniul agriculturii și lupta împotriva mizeriei". Raportorul, Arturo Colombi, membru în conducerea partidului, a înfățișat în expunerea sa situația mizeră a țărănimii și a proletariatului agricol din Italia. Aproape 50 la sută din țăranii italieni nu au deloc pămînt sau posedă loturi atît de mici încît nu au posibilitatea de a-și hrăni familia. Numărul total al familiilor de țărani fără pămînt se ridică la 2,5 milioane, iar 1,7 milioane de familii țărănești nu posedă în medie decît 0,6 hectare. Neavînd adesea nici unelte agricole și nici vite de muncă, țăranii muncitori italieni, greu încărcați de impozite, au un nivel de trai foarte scoborît.

Deosebit de grea este și situația muncitorilor agricoli, care în sudul Italiei au de lucru o zi din două, iar în nordul Italiei numai o zi din trei, în restul timpului fiind șomeri.

Partidul Comunist Italian cheamă Partidul Socialist, organizațiile sindicale și toate forțele democratice din Italia, să organizeze împreună o conferință națională pentru grăbirea înfăptuirii unei reforme agrare democratice.

După discuții, la care au luat parte numeroși membri din Comitetul Central, Plenara C.C. al P.C.I. a aprobat mai multe rezoluții în vederea întăririi activității partidului la sate.

Notă

Visuri și... realitate

Generalul Kammhuber este comandantul forțelor militare aeriene vest-germane. Forțele aeriene nu sînt încă completate dar intențiile generalului au și început să fie bine cunoscute. Kammhuber este partizan declarat al unui „război fulger" și nu s-ar codi și pentru „un marș spre Răsărit". Nu mai încape de bucurie cînd îl aude pe baronul Manteufel-Zege, membru al partidului lui Adenauer, și pe alți politicieni de la Bonn, cerînd în Bundestag cucerirea regiunii sudete și a regiunilor vestice ale Poloniei. Cîte visuri îi nasc în minte toate acestea. Iată deunăzi cînd somnul îl copleșise după masă...

Se făcea că foștii mareșali ai führerului erau invitați la o ședință de „lucru" într-un luxos cabinet din capitala Republicii Federale. Pe o masă mare, acoperită cu postav verde, a fost adusă din vreme o hartă. Harta-i cam zdrențuită. Lucrul acesta iese și mai mult în evidență în luxul cabinetului. Dar cei din jur o privesc totuși ca pe un obiect prețios, care le amintește

timpurile de glorie ale celui de-al treilea Reich. Iată Europa așa cum o visa Hitler — Europa magnaților din Ruhr, la care continuă să mai viseze militariștii vest-germani — protejații ai Washingtonului. Bani sînt destul. Krupp și alți magnați ai industriei vest-germane plătesc gras. Numai să fie recrutați cît mai urgent soldați pentru noul Wehrmacht revanșard.

...Furat de visuri, generalul se și vede undeva prin fruntea celor 12 divizii vest-germane, străbătînd val-vîrtej Europa în lung și-n lat. Și visurile îl poartă în galop nebun... Deodată, zgomote nedeslușite îi întrerup dulcea visare. Generalul se trezește: dar ce-i e dat să vadă? În stradă, un ofițer al noii armate vest-germane se retrage „diplomatic", însoțit de strigătele cu totul neprietenești ale unui grup de tineri. Este vorba doar de o mică acțiune de împotrivire la recrutare... „Greu merge cu soldații, cîtă bătaie de cap pînă închegi cele 12 divizii" — oftează de astădată generalul. Și ce bine mergea totul în vis!...

Urmările unei secete cumplite în statul Mexic

De luni de zile, în diferite părți ale statului Mexic, și îndeosebi în regiunea de Nord a provinciei Coahuila, bîntuie o secetă cumplită. Rîul Sabinas, care este bine cunoscut pentru bogăția apelor sale, a secat cu totul. La fel au secat și puțurile artificiale din această regiune. Populația, amenințată să moară de foame și de sete, a părăsit numeroase orășele și sate. Pînă și păsările au părăsit aceste locuri unde nu mai există nici o picătură de apă.

După cum relatează ziarele din Mexic, din cauza secetei și în provincia Tamaulipas s-a creat o situație deosebit de gravă.

Seceta care bîntuie în numeroase regiuni ale Mexicului, este deosebit de păgubitoare pentru țăranii săraci, fără pămînt sau cu pămînt puțin, care își pierd și puținele lor mijloace de trai.

O însuflețită chemare spre noi și mărețe realizări

(Urmare din pag. 1)

surile luate de partid și guvern pentru ridicarea continuă și sigură a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. Am lichidat analfabetismul, copiii mici nu ne mai mor ca muștele, opaițul a fost izgonit din multe sate de becul electric, femeile de la țară nu mai nasc pe cîmp, bolnavii nu mai încap pe mîna babelor. Azi avem numai studenți peste 60.000. Peste 2 milioane de oameni ai muncii au fost trimiși la tratament și odihnă pe socoteala asigurărilor sociale în primul plan cincinal. Numai în patru ani a pătruns lumina electrică în aproape 1000 de sate. Cinematograful și radioul și-au făcut și ele drum larg la sate, iar cartea se află în număr tot mai mare în rafturile bibliotecilor ce nu lipsesc azi nici din cele mai izolate sate. Cît de căutată este azi cartea în țara noastră ne-o arată faptul că numai în 1950 s-a tipărit un tiraj de 35 milioane exemplare. Despre cît de mult se răspîndește cultura și lumina în țara noastră ne vorbește grăitor existența a 40.000 de biblioteci, a 12.000 de cămine culturale și a aproape 30.000 formații de artiști amatori.

Azi, în țara noastră conducerea treburilor obștești este asigurată de cei ce muncesc. Democrația socialistă asigură libertatea și drepturi egale pentru întregul popor. Dreptul de a alege și a fi ales nu mai aparține exploatatorilor. În adunarea legislativă supremă a țării sînt azi trimiși fii devotați ai poporului. Pentru totdeauna regimul nostru democrat-popular a înlăturat sălbateca asuprire națională. Femeile nu mai sînt ținute în stare de rușinoasă înapoiere socială. Bucurîndu-se de drepturi egale cu bărbații, ele participă azi alături de aceștia la viața politică, economică și culturală a țării. Tineretul este azi schimbul de nădejde de mîine. Spre el este îndreptată grija regimului nostru democrat-popular și a întregului popor. Ca niciodată în trecut, el are posibilitatea să se pregătească temeinic pentru viață, să-și însușească știința și cultura pentru a deveni folositor patriei.

Succesele dobîndite în cei patru ani, care au trecut de la ultimele alegeri pentru Marea Adunare Națională, au contribuit la consolidarea regimului nostru democrat-popular, la întărirea unității oamenilor muncii în jurul forței noastre conducătoare, Partidul Muncitoresc Romîn, la întărirea statului nostru. Măsurile luate în ultimul timp de partid și guvern pentru continua ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii, pentru dezvoltarea inițiativei creatoare a maselor, pentru simplificarea și ieftinirea aparatului de stat și pentru continua lui adaptare la cerințele oamenilor muncii, vor asigura un nou avînt construcției vieții noi în patria noastră.

Succesele dobîndite de regimul nostru democrat-popular pe plan intern și politica de pace și prietenie între popoare dusă de țara noastră au avut, așa cum era și firesc, o influență hotărîtoare în creșterea prestigiului statului nostru pe plan extern. Bazîndu-și politica externă pe întărirea tot mai puternică a prieteniei cu Uniunea Sovietică, cu China Populară și celelalte țări socialiste, pronunțîndu-se cu hotărîre pentru prietenie și colaborare cu toate popoarele lumii și pentru coexistență pașnică, țara noastră — acum membră a O.N.U. — și-a adus contribuția activă la lupta care se duce pentru asigurarea păcii și securității în lume. Poporul nostru iubitor de pace este încredințat că orice neînțelegere internațională își poate găsi o soluție pașnică pe calea tratativelor. Condamnînd orice agresiune imperialistă, poporul romîn va fi alături întotdeauna de toate popoarele care luptă pentru independență națională, pentru coexistența pașnică, pentru pace. Poporul nostru este hotărît să apere ca lumina ochilor unitatea de nezdruncinat cu țările lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S., unitate care constituie garanția securității și independenței acestor țări și forța în stare să dea o ripostă nimicitoare oricărui agresor.

Victoriile poporului nostru obținute în cei 12 ani de cînd în țara noastră a fost instaurat regimul democrat popular, au schimbat fața țării, au adus Republica Populară Romînă în rîndul țărilor înaintate ale lumii. ACESTE VICTORII AU FOST OBȚINUTE SUB CONDUCEREA ÎNCERCATULUI PARTID AL CLASEI MUNCITOARE A CĂRUI FORȚĂ ȘI CLARVIZIUNE AU CONSTITUIT LUMINA ÎN JURUL CĂREIA ȘI-AU UNIT RÎNDURILE TOȚI OAMENII MUNCII DIN ȚARA NOASTRĂ. Ei s-au încredințat din proprie experiență că tot ce spune Partidul Muncitoresc Romîn este just și devine faptă prin munca și lupta milioanelor de oameni ai muncii care urmează cuvîntul partidului. Bilanțul celor 12 ani arată cu prisosință că drumul pe care ne-a călăuzit partidul clasei muncitoare și guvernul nostru este drumul cel bun. Bilanțul realizărilor din cei 12 ani este totodată o chezășie că și planurile de dezvoltare în viitor a vieții noastre, planuri inițiate de partidul și guvernul nostru, sînt pe deplin realizabile. Noi nu ne îndoim că peste 5 ani, industria noastră grea va atinge nivelul prevăzut, că agricultura se va dezvolta pe măsura importantului sprijin pe care-l va primi din partea statului și că industria noastră ușoară și alimentară va furniza produse în cantități menite să asigure creșterea necesităților de consum.

La îndeplinirea măreților perspective de dezvoltare ale țării noastre în viitorii patru ani o contribuție de seamă va trebui să aducă Marea Adunare Națională ai cărei deputați îi vom alege la 3 februarie. Pe candidații Frontului Democrației Populare, pe reprezentanții adevărați ai poporului, ai intereselor noastre îi cunoaștem bine. Noi i-am propus ca pe cei mai buni, mai destoinici și capabili dintre noi pentru a ne reprezenta cu cinste în forul suprem al puterii de stat.

PENTRU ÎNDEPLINIREA ACESTUI PROGRAM CE REPREZINTĂ VIAȚA NOASTRĂ MAI BUNĂ DE MÎINE, DEZVOLTAREA ȘI ÎNTĂRIREA SOCIALISMULUI ÎN ȚARA NOASTRĂ, ÎNTĂRIREA STATULUI NOSTRU DEMOCRAT-POPULAR SĂ DĂM VOTUL CU ÎNCREDERE CANDIDAȚILOR FRONTULUI DEMOCRAȚIEI POPULARE, CANDIDAȚII NOȘTRI!

Știri sportive din țară

● Zilele trecute colectivul sportiv „Recolta" Ministerul Agriculturii a organizat în cinstea alegerilor de deputați o serie de competiții sportive. S-au disputat meciuri de handbal redus, voleibal, popice, tenis de masă, șah. Cu această ocazie la șah și tenis de masă participanții și-au trecut și probele din cadrul spartachiadei de iarnă a tineretului. Competițiile organizate s-au bucurat de succes, publicul răsplătind din plin inițiativa organizatorilor.

● Pe data de 17 ianuarie 1957 în cadrul primului tur din seria campionatului republican de calificare la hochei pe gheață, echipa asociației „Recolta" s-a calificat pe primul loc învingînd echipele asociațiilor Dinamo, Știința și Progresul. Rezultatele înregistrate au fost: Recolta-Dinamo — Tg. Mureș 18—3; Recolta Miercurea Ciuc — Știința Cluj, 9—2; Progresul Miercurea Ciuc — Recolta Miercurea Ciuc 5—4. De remarcat că întreaga echipă a avut o comportare frumoasă în meciurile disputate. În mod special s-au evidențiat următorii jucători: Fodor, Tacaci I., Ferencz Szabo, Laco (portar), Fenche I., Derek II. Jucătorii de la „Recolta" Miercurea Ciuc au confirmat o dată în plus forma excelentă în care se află, demonstrînd că victoria de acum o săptămînă asupra echipei C.C.A., pe care a învins-o cu 5—3, nu a fost întîmplătoare.

● Campionatul republican de patinaj viteză și patinaj artistic se va ține în acest an la data de 9 februarie. Pregătirile patinatorilor în vederea participării la campionate se fac într-un ritm susținut. La Miercurea Ciuc cei mai buni patinatori și hocheiști din asociația „Recolta" își continuă antrenamentele. Recent, într-un concurs de verificare juniorul Catona Gheorghe l-a învins pe campionul absolut al țării noastre Bulat. Și la patinaj artistic Weinrich și Pulosi Eva sînt într-un continuu progres.

● În vederea campionatelor care-i așteaptă în acest sezon, schiorii, de la asociația „Recolta" se pregătesc cu intensitate. Astfel schiorii probelor alpine se antrenează în Bucegi, unde pe pîrtiile de antrenament și în concursurile de verificare se remarcă foștii juniori de acum un an, Buldărea și Bălan la băieți și Dumitriu Doina la fete. La Borșa se antrenează fondiștii și săritorii. De remarcat forma bună a fondiștilor Boghez Sofia, Bratu Marcela, Bădescu Gheorghe.

Cel mai important concurs — primul în ordinea lor — care-i așteaptă este cupa „Recolta" care va avea loc la Vatra Dornei în zilele de 2 și 3 februarie a.c.

● Pe data de 26—27 ianuarie se va ține la Valea Strîmbei, raionul Gheorgheni, regiunea Autonomă Maghiară tradiționala competiție de schi care se ține în fiecare an în această localitate, competiție dotată cu cupa colectivului sportiv local „Recolta".

● Asociația „Recolta" a organizat mai multe antrenamente de călărie cu cei mai buni juniori ai asociației. Tinerii se pregătesc în cele mai bune condiții în vederea concursurilor de primăvară și în vederea selecționării lor în echipa reprezentativă de juniori a țării care se va deplasa vara aceasta la Roma pentru a participa la această mare competiție internațională.

L. DASCALESCU

Lucrările celei de a 4-a sesiuni științifice de comunicări și referate a I.C.M.E.A.

Mecanizarea și electrificarea agriculturii — o problemă vitală

La deschiderea lucrărilor sesiunii științifice de comunicări și referate a I.C.M.E.A. care au început în ziua de 14 ianuarie, a luat cuvîntul tov. prof. ing. Gh. Cristali, directorul I.C.M.E.A. care a făcut o analiză a modului cum se desfășoară lucrările în agricultură, servindu-se în acest scop de diferite grafice, reprezentînd: desfășurarea lucrărilor în timp în cursul anului, pentru cultura porumbului, a cerealelor păioase, a cartofilor etc., precum și necesarul de zile-muncă-om, în cazul folosirii uneltelor de mînă și a mașinilor cu tracțiune animală.

După ce a demonstrat nevoia introducerii pe o scară din ce în ce mai largă a mecanizării și electrificării în toate sectoarele agricole, tov. prof. Cristali, a spus:

„Fără mecanizarea și electrificarea agriculturii, lucrările agricole nu se pot executa conform cerințelor agrotehnice. Acolo unde reușim să executăm lucrările la timp și să respectăm întocmai condițiile agrotehnice cerute, obținem recolte bogate. De exemplu, muncitorii de la gospodăria de stat „Justin Georgescu", prin executarea lucrărilor de întreținere, conform cerințelor agrotehnice, au obținut o recoltă de 2.500 kg porumb boabe la hectar, deși în luna mai 1956 și pînă în octombrie, precipitațiile în această regiune au totalizat abia 75 mm. Dintre factorii hotărîtori în dobîndirea unor recolte mai mari, o mare însemnătate o are sămînța de calitate. Dar tot atît de importantă este și executarea lucrărilor mecanizate la timp și de bună calitate. Știm cu toții că dacă punem în brazdă o sămînță bună, dar nu executăm lucrările de întreținere bine și la timp, lăsînd prin aceasta ca dăunătorii animali și vegetali să înăbușe plantele răsărite și apa să se evapore din sol, — recolta nu va fi bogată.

Iată de ce, Plenara C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956 a trasat sarcină ca unitățile agricole de stat să fie dotate cu mijloace și mai puternice necesare mecanizării și electrificării lucrărilor agricole. Institutul de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii, cu ajutorul colectivului de conducere din Ministerul Agriculturii, s-a străduit să traducă în viață hotărîrile partidului și guvernului, axînd întreaga muncă a cercetătorilor pe această linie.

Tov. director Cristali s-a ocupat apoi de elementele principale care au stat la baza întocmirii proiectului de plan tematic și organizării muncii de cercetare din I.C.M.E.A., subliniind:

„Activitatea cercetătorilor se desfășoară cu randament maxim, atunci cînd sînt îndeplinite următoarele condiții: 1) Să existe voință și conștiință clară asupra necesității rezolvării problemelor ce se pun, cît și cunoașterea profundă a acestor probleme. 2) Cercetătorii să-și însușească cunoștințele necesare rezolvării problemelor ce le revin. 3) Să fie asigurată legătura între teorie și practică. 4) Să fie asigurată baza materială corespunzătoare.

În scopul cunoașterii perfecte a problemelor ce stau în fața cercetătorilor, au fost stabilite pe secții, sarcinile ce urmau a fi realizate, precizîndu-se ordinea de urgență în funcție de necesitățile producției și de desfășurarea eforturilor fizice ale oamenilor muncii. De exemplu, împreună cu tovarășii de la I.C.A.R. și stațiunile experimentale Crăciunelu și Valea Călugărească, — am analizat ordinea de urgență a lucrărilor mecanizate și electrificate ce trebuie efectuate în viticultură. Astfel, s-a stabilit că lucrarea care are cel mai mare efect asupra producției este „stropitul viei, iar lucrarea cea mai grea este desfundatul la adîncimea de 60—70 cm. Ca urmare, în cursul anului 1956 I.C.M.E.A. a început să se ocupe de mecanizarea și electrificarea acestor lucrări.

La fel, am procedat pentru toate sectoarele din agricultură.

Asigurarea cunoștințelor cercetătorilor în problemele respective, s-a făcut atît printr-o documentare temeinică, cît și cu ajutorul dat de cadrele mai vîrstnice, care au pe lîngă cunoștințele necesare și o experiență bogată.

Legătura teoriei cu producția s-a asigurat prin stațiunea experimentală I.C.M.E.A. de la Mărculești, prin baza experimentală de la Băneasa și prin 5 grupuri experimentale situate în zone diferite: la S.M.T. Dorobanțu și S.M.T. Hagieni, regiunea Constanța, la S.M.T. Filiași, regiunea Craiova, la S.M.T. Tg. Frumos, regiunea Iași și la G.A.S. Carani, regiunea Timișoara. Legăturile de colaborare cu rețeaua de învățămînt agricol s-au făcut prin cele 5 institute de cercetări în frunte cu I.C.A.R.-ul și cu 52 de unități productive din sectorul socialist.

Baza materială a cercetărilor a fost asigurată în mare măsură, prin dotarea bibliotecii cu peste 27.000 cărți și reviste, în care este sintetizată în primul rînd creația și experiența oamenilor de știință din U.R.S.S. De asemenea, a fost pusă la îndemîna cercetătorilor aparatură modernă, instalații și mașini suficiente. Astfel, pentru a se putea da maximum de contribuție la întocmirea sistemei de mașini (complexul de mașini necesare executării lucrărilor agricole la o anume cultură), au fost încercate 88 de mașini agricole străine și un mare număr de mașini agricole construite de industria noastră.

În cursul anului 1956, I.C.M.E.A.-ul a intensificat legătura cu 26 uzine constructoare de mașini agricole din țara noastră.

Ne bucură în mod deosebit faptul că anul trecut am făcut un salt important în ceea ce privește legătura între știință și practică. Sîntem însă conștienți că această legătură trebuie strînsă și mai mult, pentru că numai împletind știința cu practica, ele se dinamizează una pe alta și duc la rezultatele dorite.

Tov. ing. Cristali s-a ocupat în continuare de importanța problemei contactului direct între cercetătorii I.C.M.E.A.-ului și oamenii de știință și cercetări din U.R.S.S., cît și din celelalte țări de democrație populară. După ce a arătat cum acest contact direct a influențat pozitiv asupra realizării planului tematic pe 1956, în încheiere tov. ing. Gh. Cristali, a spus:

„Cercetătorii din institutul nostru, conștienți de sarcinile ce le revin în cadrul dezvoltării agriculturii noastre, vor desfășura o tot mai hotărîtă bătălie pentru a-și îndeplini cu cinste sarcinile ce le revin, pentru a pune la îndemîna oamenilor muncii de pe ogoare, mașini cît mai felurite, mai economice și de mare randament, care să-i ajute a smulge pămîntului recolte cît mai bogate".

★

În cadrul lucrărilor sesiunii, — care va continua pînă la 23 ianuarie, — sînt prezentate 60 de referate și comunicări științifice asupra celor mai importante realizări obținute de către cercetătorii din secțiile: Mecanizarea prelucrării solului; Mecanizarea lucrărilor de recoltare; Mecanizarea zootehniei; Electrificarea agriculturii; Secția Energetică și exploatare și Secția Reparații din I.C.M.E.A.

Referatele și comunicările sînt urmate de discuții rodnice, atît pentru cercetători cît și pentru invitații prezenți la sesiune.

În numărul viitor al ziarului, vom prezenta în continuare lucrările ce se desfășoară la actuala sesiune a I.C.M.E.A.

I. LESEANU

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"